

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984- 1985

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

3 1 OKTOBER 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	57
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	60
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	67
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	70
H. Schiltz, Gemeenschapsminister van financiën en begroting	71
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	73
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	88
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	89
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	91
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	94
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	94
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	97
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	98
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	99

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

**G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

**Vraag nr. 78
(zitting 1983-1984)
van 9 mei 1984
van de heer N. DE BATSELIER**

Adviesorganen — Vergoedingen, representatiegelden, samenstelling en personeel

Besluit van de Vlaamse Executieve van 14 december 1983 (BS 20.4.1984) houdende sommige maatregelen tot harmonisatie van de werking en van de representatiegelden en vergoedingen van adviesraden.

Graag zou ik van de geachte Minister willen weten wat in de in bijlage van bovenvermeld besluit vermelde adviesorganen de huidige regelingen zijn van de vergoedingen en representatiegelden.

Hoeveel is de totale kost per jaar aan vergoedingen en representatiegelden?

Hoeveel mensen zetelen in al deze 44 organen?

Hoeveel ambtenaren zijn hierbij betrokken?

Van hoeveel adviesorganen maken de sociale gesprekspartners deel uit?

Zijn er nog adviesorganen (b.v. GERV) die van deze lijst geen deel uitmaken en wat is de motivering hiervan?

Antwoord

Gelet op de uitgebreidheid van het antwoord, worden de aanvullende gegevens bedoeld in het voorlopig antwoord op de vraag nr. 78 dd. 8 mei 1984, rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

**Vraag nr. 114
(zitting 1983-1984)
van 26 september 1984
van de heer H. SUYKERBUYK**

Overdracht van goederen aan de Vlaamse Gemeenschap — Stand van zaken sinds 1980

Artikel 12 van de bijzondere wet regelt de overdracht van goederen aan de Vlaamse Gemeenschap. Afgezien daarvan heeft sinds 1 oktober 1980, luidens artikel 3 van de bijzondere wet, de Vlaamse Gemeenschap rechtspersoonlijkheid. Ervan uitgaande dat de Gemeenschap niet alleen, over roerende en onroerende goederen beschikt, die haar volgens artikel 12 toekomen, maar dat zij sinds oktober 1980 met eigen gelden, hetzij door gift of legaat roerende en onroerende goederen heeft verworven, vernam ik graag hiernavolgende inlichtingen.

Kan worden medegedeeld hoeveel onroerende goederen sinds 1980 werden verworven :

1. hetzij door aankoop, ruiling, gift of legaat;
2. per onroerend goed, de aard ervan en de ligging;
3. de betaalde prijs van elk onroerend goed, als het om een aankoop ging;
4. de datum van elke verwerving?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Gemeenschap na 1.10.1980 onroerende goederen heeft verworven, uitsluitend door aankoop.

Het geachte lid gelieve hieronder een geglobaliseerd overzicht te willen vinden.

1. Bossen, viswaters en natuurgebieden.
Er werden 104 akten ondertekend voor 2.279 ha 48 met een waarde van 1.129.280.233 frank.
2. Parken en groene zones
Er werden 23 akten ondertekend om 244 ha 70 a 16 ca aan te kopen voor een globale waarde van ongeveer 700.000.000 frank.
3. Culturele infrastructuur
40 gebouwen of bouwgronden voor een totaal bedrag van 284.990.928 frank.
4. Sportinfrastructuur
20 percelen grond, samen 8 ha 75 werden aangekocht voor een totaal bedrag van 41.229.252 frank.
5. Percelen noodzakelijk voor werkzaamheden van de landelijke waterdienst.
194 percelen samen 42 ha 8 1 a 35 ca voor een bedrag van 95.721.879 frank.

Gelet op de omvang van de door het geachte lid gevraagde gegevens zullen hem rechtstreeks meer gedetailleerde inlichtingen worden overgemaakt.

Daarbij dient nochtans opgemerkt dat bepaalde aankoopakten verleden na 1.10.1980 nog steeds melding maken van aankopen verricht in opdracht van de Belgische Staat. De bevoegde ambtenaren van de aankoopcomités dienen een wijzigende akte op te stellen om de bestaande toestand te regulariseren.

**Vraag nr. 115
(zitting 1983-1984)
van 26 september 1984
van de heer H. SUYKERBUYK**

Toekenning eindejaarstoelage BRT-personeel door de Vlaamse Executieve — Rechtsgrond

In het Belgisch Staatsblad van 22.9.1984 verscheen het besluit van de Executieve dd. 5.9.1984, houdende uitvoeringsmaatregelen met betrekking tot de toekenning van de eindejaarstoelage aan het personeel van de BRT.

Mag ik de rechtsgrond, waarop de Executieve zich steunt kennen, ermee rekening houdend dat het arti-

kel 78 van de bijzondere wet de Executieve geen andere macht geeft dan deze, haar toegekend door Grondwet, wet of decreet en eveneens in achtnemend dat in het betrokken besluit dd. 5.9.84 wordt verwezen naar het artikel 13 van de bijzondere wet. Dit artikel 13, §§5 en 6 houdt inderdaad in dat de Executieve dezelfde rechten heeft t.o.v. een openbare instelling, in casu de BRT, als de centrale uitvoerende macht t.o.v. nationaal gebleven instellingen.

Als het antwoord op mijn vraag dus zou zijn dat het geciteerde artikel 13 de rechtsgrond is, moet ik de vraag verduidelijken door te stellen op welke wettelijke of decretale basis beslissingen worden getroffen inzake personeelsaangelegenheden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het verstrekken van een antwoord op zijn vraag tot de bevoegdheid behoort van de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, op wiens voordracht het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 september 1984 houdende toekenning van een eindejaarstoelage aan het personeel van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, werd genomen.

De vraag van het geachte lid werd derhalve aan de bevoegde Gemeenschapsminister toegezonden.

Vraag nr. 118
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer W. SEEUWS

Vergoeding wegens hogere functies aan ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Stand van zaken inzake uitbetaling

Als antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 71 van 6 april 1984 in verband met de sedert 30 september 1983 stopgezette betalingen van de vergoedingen voor het vervullen van hogere functies door ambtenaren voor de Vlaamse Gemeenschap, deelde u me mee dat de personeelsleden die beantwoorden aan de voorwaarden gesteld bij het KB van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de rijksbesturen en die ononderbroken de hogere functies hebben uitgeoefend met terugwerkende kracht vanaf 1 oktober 1983 zullen worden uitbetaald.

Wil de heer Gemeenschapsminister me meedelen hoeveel personeelsleden in die voorwaarden verkeren en vanaf wanneer hij deze maatregel zal doen toepassen.

Hoe wordt het betrokken personeel geïnformeerd in verband met deze aangelegenheid. Op de punten 2 en 3 van mijn vraag van 6 april 1984 kreeg ik trouwens geen antwoord.

Is de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ook niet van oordeel dat deze aangelegenheid beschamend lang aansleept en nadelig is voor de uitbouw van een volwaardig personeelsbeleid voor de Vlaamse administratie?

Antwoord

In antwoord op zijn voornoemde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat onder de ambtenaren waarvan de uitbetaling van de vergoeding voor hogere functies op 30 september 1983 automatisch werd stopgezet er slechts 57 zijn die voldoen aan alle voorwaarden gesteld door het koninklijk besluit van 8 augustus 1983 betreffende de uitoefening van een hoger ambt in de Rijksbesturen.

Wanneer deze aangelegenheid inderdaad zo lang heeft aangesleept dan is dit hoofdzakelijk te wijten aan het feit dat onze diensten in de onmogelijkheid verkeerden de bestaande gevallen van hogere functies te toetsen aan de voorwaarden van voormeld koninklijk besluit van 8 augustus 1983 vermits de laatste personeelsdossiers pas in juli 1984 door de departementen van oorsprong aan de Vlaamse Gemeenschap werden overgemaakt.

Bovendien moest de eventuele toekenning van nieuwe hogere functies worden onderzocht voor die ambtenaren die bij de vorming van het departement vaak in zeer moeilijke omstandigheden een uitzonderlijke inspanning hebben gedaan en die niet met het voordeel van een bestaande hogere functie naar de Vlaamse Gemeenschap werden overgeheveld.

De uitbetaling van de vergoeding voor de uitoefening van hogere functies zal met terugwerkende kracht vanaf 1 oktober 1983 opnieuw worden uitbetaald.

De betrokken personeelsleden zullen te gelegener tijd een voor eensluitend verklaard afschrift ontvangen van het ministerieel besluit waarbij zij met een hoger ambt worden belast, en waarbij hun vergoeding wordt bepaald.

Het onderzoek van deze aangelegenheid is thans in zijn eindstadium en er zal zo spoedig mogelijk kunnen worden overgegaan tot de uitvoering van de maatregelen inzake hogere functies.

Vraag nr. 121
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Overplaatsing personeel van de Vlaamse administratie naar de Belgische administratie — Uitvoering

Het overgaan van personeelsleden naar administraties is dikwijls het gevolg van bevorderingen. In bepaalde gevallen gebeurt de overgang naar een andere administratie niet. Zo zijn er gevallen in de Vlaamse administratie bekend, van ambtenaren die bevorderd werden in de Belgische administratie — ondermeer binnenlandse zaken — en die weigeren naar deze administratie over te gaan. Zo zijn er personeelsleden die door hun administratie reeds van 1 juli opgevoerd werden en toch de Vlaamse administratie (Algemene Diensten Personeel) niet verlaten.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn deze gevallen u bekend?

2. Waarom nemen deze ambtenaren hun plaats niet in? Behoren deze ambtenaren juridisch nog tot de Vlaamse administratie?
3. Op welke wijze, en wanneer, zal u deze ongezonde toestand saneren?

Antwoord

Het is het geachte lid zeker bekend dat de overheveling van ambtenaren van de nationale ministeries naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gepaard is gegaan met tal van moeilijkheden. Inzonderheid op het vlak van de Algemene Administratieve Diensten wordt ervaren dat er zowel kwantitatief als kwalitatief te weinig betrekkingen en ambtenaren met ervaring werden overgeheveld. Het zijn nochtans deze diensten die instaan voor de bijzonder moeilijke opdracht van de organisatie en uitbouw van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De bestaande reglementering, die de rechten van de overgehevelde ambtenaren maximaal beschermt, heeft ook voor gevolg dat vaak ervaren wordt dat bekwame ambtenaren ingevolge een bevordering terugkeren naar hun departement van oorsprong.

Het geval — overigens enig in zijn soort — dat het geachte lid bedoelt is mij vanzelfsprekend bekend en ik heb trouwens na mededeling aan de Vlaamse Executieve een procedure ingesteld om betrokkene zo vlug mogelijk door een evenwaardige ambtenaar te kunnen vervangen.

In afwachting werd de bevoegde nationale Minister gevraagd de effectieve terugkeer van betrokkene tijdelijk uit te stellen, waarmee hij overigens heeft ingestemd. Sedert 1 oktober 1984 heeft de ambtenaar in kwestie zijn functie in het departement van binnenlandse zaken en openbaar ambt opgenomen.

De laatste vraag van het geachte lid is bijgevolg totaal ongepast en in generlei mate ingegeven door de belangen van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 1 van 17 oktober 1984 van de heer J. DE MOL

Recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) — Samenstelling beheersorgaan en stand van zaken werkzaamheden

Op 11 januari 1984 werd het structuurplan voor het recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) goedgekeurd. Een beheersorgaan werd voor dit recreatiedomein opgericht. De aanleg van dit gebied werd gepland in de lente en de zomer 1984.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de samenstelling van dit beheersorgaan? Hoe is de gemeente hierin vertegenwoordigd?
2. Werd bij de samenstelling van dit beheersorgaan rekening gehouden met het Cultuurpact?
3. In het antwoord op de vraag nr. 67 van 27 maart 1984 werd gesteld dat de Gemeenschapsminister van cultuur werd belast met het treffen van de

nodige maatregelen voor de aanleg van de infrastructuur en de oprichting van een onthaalgebouw. Welke stappen werden door de Gemeenschapsminister van cultuur reeds genomen? Wanneer is de uitvoering hiervan gepland? Wat is de raming van de kosten?

4. Hoe wordt door de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud de groenaanleg en de aanleg van de zone voor natuurstudie uitgewerkt? Welk is de kostprijs van deze werken? Wanneer wordt de aanleg voorzien?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur en P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

Aangezien de vraag van het geachte lid betrekking heeft op een aangelegenheid waarvoor zowel de heer K. Poma, Gemeenschapsminister van cultuur, als de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud bevoegd zijn, verwijs ik naar het antwoord dat ter zake zal worden verstrekt.

Vraag nr. 2 van 17 oktober 1984 van de heer J.R. VANDEKERCKHOVE

Alternatief aan wenden van drijfkracht — Subsidiëring

Bezorgd om het milieu, en de drastische stijging van de energieprijzen sedert een decennium, deden tal van ideeën m.b.t. „alternatieve energie” ontstaan. Tal van onderzoeksprojecten zijn lopende, zowel vanuit het privé-initiatief, als in het kader van het technisch onderwijs en onze onderzoekinstellingen. Opvallend hierbij is dat zij zich vooral richten tot het gebruik van zonne en windenergie, terwijl de hydraulische energie, die in grote gebieden van ons land in overvloed aanwezig is, verwaarloosd werd.

In het verleden werden vele honderden pk's geleverd door watermolens en turbines, en nuttig gebruikt zowel voor aandrijving van produktieprocessen als voor de levering van energie aan het begin van deze eeuw werden talloze watermolens van een dynamo voorzien, en zorgden ze aldus voor verlichting van een kleine of grote omgeving.

De geachte Minister gelieve mij mede te delen of er bij hem projecten bekend zijn m.b.t. het onderzoek naar de mogelijke toepasbaarheid van onze waterenergie? Werden er op dit vlak reeds onderzoekssubsidies aangevraagd en/of werden er reeds dergelijke kredieten toegekend?

Kan er, in het kader van een zinvol hergebruik van de talloze watermolens in Vlaanderen (b.v. in de Zwalm-, Marke-, Jeker-, Demer- en andere bekkens) niet geprospecteerd worden naar een alternatief en actueel aanwenden van de beschikbare drijfkracht? Hierdoor zouden talloze historische sites kunnen vei-

lig gesteld worden, en tevens zouden deze een zinvolle functie krijgen in een milieu-vriendelijke maatschappij.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

In het kader van het Nationaal Onderzoeksprogramma „Energie” wordt door de diensten voor Programmatie van het Wetenschapsbeleid een project gefinancierd dat loopt van 1.3.83 tot 31.1.85, en dat betrekking heeft op de ontwikkeling van micro-waterkrachtcentrales. Dit onderzoek wordt onder leiding van Prof. Ch. Hirsch uitgevoerd door de dienst Stromingsmechanica van de Vrije Universiteit te Brussel en beoogt:

- een technische en economische studie en evaluatie van turbines aangepast voor micro-waterkrachtcentrales (2 tot 50 kW vermogen);
- ontwerp, constructie en testen van een microwaterkrachtcentrale waarbij tevens aandacht besteed wordt aan de optimalisatie van de bijkomende werken van burgerlijke bouwkunde.

Daarnaast wordt binnen hetzelfde nationale programma een onderzoeksproject uitgevoerd door het „Centre d'innovation et recherches appliquées S.A.” te Visé, dat betrekking heeft op de studie en bouw van een in de stroming geplaatste hydraulische micro-centrale met een vermogen tot 20 kW.

Voor het stimuleren van de ontwikkeling en toepassing van hydro-elektrische centrales zijn de gebruikelijke financiële en fiscale stimuli van toepassing. Ik vermeld hier inzonderheid de betoelaging tot 50% die voor demonstratieprojecten geldt, hetzij nationaal in het kader van het KB van 10.2.1983, hetzij op EG-vlak. Tot op heden werden in het Vlaamse Gewest geen voorstellen ingediend, die aanleiding hebben gegeven tot dergelijke betoelaging.

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

**Vraag nr. 278
(zitting 1983-1984)
van 12 juni 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Etherreclame door parastatale instellingen — Stand van zaken

Enkele jaren geleden werd etherreclame nog uitgekreten als een bijzonder hatelijke vorm van kapitalistische decadentie, waartegen de luisteraar/kijker om politiek-ethische redenen moest beschermd worden.

Tot veler verbazing is deze reclame nu met „stille trom” algemeen gangbaar geworden maar, merkwaardig genoeg voorbehouden aan parastatale zoals: Bestuur der Postchecks, Gemeentekrediet, NMKN, NMBS, ASLK, Beroepskrediet, Sabena, Lotto, Totto, Tiercé, enz.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. Wie beslist over de identiteit van de adverteerders, het volume van de reclameuitzendingen (soms vermomd) als gesponsorde „spelen” of „gokken”?
2. Welke is de prijs? Hoe wordt die bepaald? Wanneer en aan wie wordt die aangerekend?
3. Meent de Minister niet dat aan de privé-instellingen een deloyale concurrentie wordt aangedaan?
4. Is aldus de sterk verhoogde sportreclame (wat ten slotte ook sluikeclame is) van b.v. de bankinstellingen niet te verklaren en het feit dat een nochtans door de corruptiezaken fel aangeslagen voetbalclub een sponsorcontract van 25 miljoen per jaar kon afsluiten met een financiële instelling?

Antwoord

1. De Raad van Beheer van de BRT beslist over de sponsoringvoorstellen van radio- en tv-programma's.
2. De wijze van sponsoring en de grootte van het sponsorbedrag worden bepaald in overleg met de sponsor.
3. Het uitzenden van spots of het vermelden van de namen van openbare instellingen in BRT-programma's gebeurt reeds zeer lange tijd en wordt gedoogd ingevolge adviezen van de Raad van State van 23.6.70 en 7.7.72. In deze adviezen wordt gesteld dat het vermelden van openbare instellingen buiten de notie „verboden reclame-uitzendingen” valt.
Het kan niet ontkend worden dat hierdoor een indruk van deloyale concurrentie kan ontstaan. Het is mijn mening dat, zoals in andere Westeuropese landen, een vast percentage van het kijk- en luistergeld naar de omroep zou moeten gaan. Aldus zou de BRT in staat gesteld kunnen worden af te zien van die broodnodige inkomsten (meer dan 10% van de exploitatiekosten worden gedekt door sponsoring). Gezien de huidige financiële situatie lijkt dit vooralsnog echter onmogelijk.
4. De nodige gegevens ontbreken om op deze vraag te kunnen antwoorden.

**Vraag nr. 316
(zitting 1983-1984)
van 31 juli 1984
van de heer H. WECKX**

Samenstelling adviescommissies bij de gewestelijke omroepen — Gelijke behandeling beide geslachten

Artikel 15, § 3 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de BRT, Nederlandse Uitzendingen, bepaalt „dat de Koning op voorstel van de Raad van Beheer raadgevende Commissies kan oprichten, hetzij voor een bepaald doel, hetzij met het oog op aangelegenheden van gewestelijke of plaatselijke aard”.

Naar verluidt heeft de Minister onlangs, naar aanleiding van een voorstel van de Raad van Beheer van

de BRT, d.d. 28 december 1982, een ontwerp-besluit gemaakt tot oprichting van adviescommissies bij de Gewestelijke Omroepen van de BRT, Nederlandse Uitzendingen.

Bij de bepalingen inzake de samenstelling van de Commissies zou weliswaar zijn rekening gehouden met de inachtneming van de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen maar zouden geen regels zijn opgenomen waarbij de deelname van de leden van beide geslachten wordt verzekerd.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke de reden is van het niet opnemen van een dergelijke bepaling?

Antwoord

Het is inderdaad juist dat ik, op basis van art. 15, § 3 van het BRT-decreet van 28.12.79, op voorstel van de Raad van Beheer, een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve tot oprichting van adviescommissies bij de Gewestelijke Omroepen van de BRT, Nederlandse Uitzendingen, heb voorgelegd aan de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve machtigde mij het advies van de Raad van State in te winnen.

Mijn ontwerp was gebaseerd op het voorstel door de Raad van Beheer van de BRT voorgelegd, met dien verstande dat ik bijkomend de verwijzing naar de Cultuurpactwet heb opgenomen.

Ik deed dit omwille het feit dat deze wet van openbare orde is. (cf. Arrest Raad van State inzake Berckx).

Ondanks het feit dat het Ministerieel Comité voor de Status van de Vrouw op 10.6.81 beslist als aanbeveling te moeten geven dat maximum 2/3 van de leden van hetzelfde geslacht mogen zijn bij de hernieuwing van mandaten als bij oprichting van nieuwe organen, heeft deze aanbeveling niet dezelfde rechtswaarde als de Cultuurpactwet. Daarom meende ik het niet nodig de bepaling op te nemen in het ontwerp, wat niet wil zeggen dat ermee geen rekening zal gehouden worden. Ik doe wel opmerken dat de leden aangesteld zullen worden door de Vlaamse Executieve op voordracht van de Raad van Beheer van de BRT.

Vraag nr. 317
(zitting 1983-1984)
van 31 juli 1984
van de heer H. WECKX

Adviesraad van kijkers en luisteraars — Gelijke behandeling van de beide geslachten inzake samenstelling

Artikel 15, § 1 van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de BRT, Nederlandse Uitzendingen, bepaalt „dat een adviesraad van kijkers en luisteraars wordt opgericht met als taak het adviseren van de Raad van Beheer in verband met de algemene inhoud en programmatie van de radio- en televisieuitzendingen “.

Naar verluidt werd, naar aanleiding van dit artikel, een ontwerpbesluit van de Vlaamse Executieve opgesteld „houdende de samenstelling van de Adviesraad

van kijkers en luisteraars en de wijze waarop hij zijn bevoegdheid uitoefent”.

Hierin wordt bepaald dat deze raad 25 leden zal tellen en dat bij hun benoeming de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen zal worden gewaarborgd.

Kan de geachte Minister mij mededelen of in het ontwerp-besluit ook wordt bepaald dat bij de samenstelling van de Raad eveneens de deelname van de leden van beide geslachten zal worden gewaarborgd, en zo niet, welke de reden is van het niet-opnemen van een dergelijke bepaling?

Antwoord

Ik verwijs het geachte lid naar mijn antwoord op vraag nr. 316.

Dezelfde gedachtengang werd gevolgd met dien verstande dat het BRT-voorstel reeds een verwijzing naar de Cultuurpactwet inhield.

Vraag nr. 322
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer R. VAN STEENKISTE

Bescherming objectiviteit BR T- radioberichtgeving — Maatregelen

Op donderdag 19 juli 1984 werd op directe wijze ingegrepen op de inhoud van het BRT-radiojournaal van 7 uur en dit door vier CVP-senatoren die door hun fysieke aanwezigheid in de nieuwsredactie en in de BRT-studio 1 alzo de nieuwsinhoud van dit BRT-radiojournaal deels bepaalden.

Deze ingreep door de vier politieke mandatarissen gebeurde rechtstreeks en niet zoals gebruikelijk via het persagentschap „Belga”.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op volgende vragen.

1. Welke maatregelen hij heeft genomen om dergelijke vormen van intimidatie en inhoudsmanipulatie op het BRT-journaal door drukingsgroepen en/of politieke groepen te voorkomen?
2. Welke maatregelen de Minister heeft genomen om de journalisten en technici te beschermen tegen dergelijke invallen?

Antwoord

Ongeacht het feit dat ik mijn eigen mening heb t.o.v. het optreden van collega's die op 19 juli 1984 op de BRT-redactie hebben geprotesteerd tegen de inhoud van het BRT-radiojournaal van die ochtend, meen ik dat het mij niet toekomt op enigerlei manier de bewegingsvrijheid van parlementsleden te beknotten. Het gaat per slot niet om terroristische activiteiten, alhoewel de terminologie van de vraagsteller dit zou kunnen doen vermoeden.

Ik doe ook opmerken dat zowel de Administrateur-generaal van de BRT, in overleg met de Voorzitter van de Raad van Beheer, als de Raad van Beheer zelf m.i. op gepaste wijze hebben gereageerd t.o.v. de vier

collega's, door te protesteren tegen dit optreden en door te wijzen op de noodzakelijke onafhankelijkheid van de BRT.

Vraag nr. 335
(zitting 1983-1984)
van 31 augustus 1984
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Verplaatsingen naar Los Angeles – Kostprijs en samenstelling van de delegatie

Indien de inlichtingen waarover ik beschik juist zijn heeft de geachte Minister de Olympische Spelen te Los Angeles bijgewoond vergezeld van één of meer kabinetsleden en/of familieleden.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij te willen mededelen hoeveel personen die behoren tot zijn departement, al of niet vergezeld van familieleden, zich op kosten van de Vlaamse Gemeenschap naar Los Angeles hebben begeven.

Graag zou ik vernemen welk bedrag hiervoor werd uitgetrokken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

Het is de traditie dat leden van het Kabinet en van de administratie aanwezig zijn op de Olympische Spelen.

Omwille van besparingsoverwegingen heeft de Administratie uitdrukkelijk gevraagd in 1984 geen eigen afgevaardigden naar Los Angeles te sturen; tegelijkertijd heeft ze mij verzocht zelf met enkele afgevaardigden aanwezig te zijn op de O.S. om zich ter plaatse te vergewissen van de algemene problematiek omtrent topsport.

Dit heeft het mede gemaakt dat ik onmiddellijk na de Spelen de krachtlijnen van een vernieuwd beleid, met de daaraan gekoppelde investeringen en herschikkingen van toelagen, heb kunnen voorstellen aan de pers tijdens mijn conferentie van 5 september jl.

Een kopie van de inhoud van de hogergenoemde persconferentie kan, indien gewenst, persoonlijk aan het geachte lid worden overhandigd.

Naast mijzelf zijn ook nog mijn Kabinetschef en mijn adviseur voor de sport als leden behorend tot mijn departement ingegaan op de uitnodiging van de heer Mollet, voorzitter van het BOIC. Specifiek voor deze kabinetsdelegatie werd geen bedrag uitgetrokken.

Bij mijn weten is dit de kleinste delegatie sinds de na-oorlogse Olympische Spelen.

Vraag nr. 342
(zitting 1983-1984)
van 10 september 1984
van de heer G. TEMMERMAN

Beheer Openbare Bibliotheek – Toepassing Cultuurpactdecreet

Ingeval voor het beheer van een Openbare Bibliotheek gekozen werd voor de tweede formule, voor, zien in art. 9 van het Cultuurpactdecreet, zetelen de afgevaardigden van de overheid samen met vertegenwoordigers van de gebruikers en van de diverse strekkingen.

In dat geval rijzen twee vragen.

1. Kan de gemeenteraad de benoeming of aanstelling weigeren van een enige kandidaat voorgedragen door de gebruikers van een bepaalde strekking. Zo ja, in welke voorwaarden?
2. In geval door de weigering van de voorgedragen kandidatuur, de beheerscommissie niet langer is samengesteld volgens de wettelijke bepalingen ter zake (art. 7 van het Cultuurpactdecreet) kan zij dan desondanks rechtsgeldige handelingen stellen? Ik denk hierbij b.v. aan het verkiezen van een voorzitter en een ondervoorzitter.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik u het volgende mededelen :

1. De gemeenteraad kan de benoeming of de aanstelling van een kandidaat weigeren, mits ernstige motivatie.

Deze kan o.m. betrekking hebben op:

- goed zedelijk gedrag
- ontzeggen burgerrechten
- eventueel deontologische onverenigbaarheden.

Het is echter aan te bevelen deze onverenigbaarheden in het huishoudelijk reglement te vermelden.

2. Indien blijkt, dat op basis van een niet-gemotiveerde weigering een aanstelling of benoeming van een gebruiker van een bepaalde strekking niet is gebeurd, is de samenstelling niet meer conform de Cultuurpactwetgeving.

Een klacht kan neergelegd worden bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Ook een onderzoek door mijn bevoegde diensten is gewenst. Deze laatste worden op de hoogte gebracht door de benadeelde partij.

Op basis van een dezer onderzoeken of adviezen of van beide samen zal ik de geëigende maatregelen treffen.

Vraag nr. 343
(zitting 1983-1984)
van 11 september 1984
van mevrouw O. LEFEBER

MILAC en soortgelijke verenigingen – Subsidiebedragen

Op mijn vraag i.d. 13 januari 1984 gesteld aan de heer Staatssecretaris voor volksgezondheid en leefmilieu, in verband met toegekende subsidies aan Milac, kreeg ik heden het antwoord op deze aangelegenheid ingevolge art. 5, par. 1, II van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, tot de bevoegdheid van de Executieve van de Gemeenschappen behoort.

Ik verwijs derhalve naar een artikel „Milac-Stekene wil dienstplichtigen 1985, tijdig informeren” verschenen in het weekblad „Het Vrije Waasland” nr. 49 van 9 december 1983 en waarin ik las : „ . . . wordt georganiseerd met medewerking van de gemeentelijk ke militiedienst en gesubsidieerd door het Ministerie van volksgezondheid . . .”.

Mag ik de Gemeenschapsminister vragen te willen antwoorden op wat volgt.

1. Wat is het bedrag voor 1983 van subsidie toegekend aan Milac-Stekene?
2. Wat zijn de bedragen toegekend aan Milac voor de andere Vlaamse gemeenten en welke zijn deze voor de jaren 1980-1981-1982-1983?
3. Wat zijn de subsidiebedragen voorzien (geraamd) voor 1984?
4. Op welk artikel van uw budget werden deze subsidies ingeschreven voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983?
5. Werd aan de andere verenigingen: BDJ (Burgerdienst voor de jeugd), UCOV — sociale sector VUB (Universitair centrum voor ontwikkeling van vrede), Solac (Socialistische Informatiedienst voor dienstplichtigen) en VVDM (Vereniging voor Vlaamse dienstplichtige Militairen), eveneens een subsidie toegekend?
6. Zo ja, welke waren de toegekende bedragen per vereniging voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983 en wat zijn voor deze verenigingen de subsidiebedragen voorzien voor 1984?

Antwoord

Op de punten 1 tot en met 4 kan er geen antwoord gegeven worden. De lokale afdelingen van landelijke erkende jeugdverenigingen worden niet gesubsidieerd door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, meer bepaald de administratie voor onderwijs en permanente vorming — Bestuur voor sociaal-cultureel werk.

De punten 5 en 6 daarentegen zijn wel relevant. Zowel de VZW Burgerdienst voor de Jeugd, als de VZW's Solac, Milac en VVDM zijn door ons departement erkend als landelijke jeugdverenigingen. Deze erkenning heeft als wettelijke basis het decreet van 22 januari 1975 betreffende de regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd Jeugdwerk. Deze erkenning en subsidiëring behelst uitsluitend de werking van het landelijk secretariaat.

De kredieten voor de subsidiëring van deze verenigingen zijn ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap op Sectie 39, artikel 33.0 1.02.

Subsidies

	1980	1981	1982	1983
Burgerdienst voor de Jeugd	999.528	953.720	1.033.444	1.262.463
Milac	2.969.702	3.437.672	3.718.801	3.766.516
Solac	618.686	690.213	877.711	1.114.077
VVDM	557.560	474.948	400.611	417.336

Hierbij het gevraagde overzicht van de ontvangen subsidies voor de jaren 1980, 1981, 1982 en 1983.

Voor 1984 is op basis van de ingediende en na onderzoek goedgekeurde begroting een mogelijke maximumsubsidie voorzien van :

Milac :	6.047.288
Solac :	2.037.668
B.D.J. :	2.156.290
V.V.D.M. :	585.170

Gelieve echter te noteren dat door de beperkingen op dit begrotingskrediet slechts 60 à 65% van deze mogelijke maximum subsidies zullen kunnen uitgekeerd worden. Dit was ook de voorgaande jaren het geval.

Vraag nr. 347
(zitting 1983-1984)
van 11 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Warande-schouwburg te Turnhout — Kosten extra werken asbest vergiftiging

Ruim drie weken geleden besloot het Schepencollege van Turnhout de Warande-schouwburg te sluiten. De reden hiertoe was dat de bereikte grens van het aantal asbestvezels per m³ lucht was bereikt. Een zuivere preventieve maatregel, aldus de berichtgeving.

Dit voorval vereist herstellingswerken die geschat worden op ca. 20 miljoen frank. De vraag stelt zich: Wie zal dat betalen?

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wanneer werden de werken aan de schouwburg werkelijk aangevat en werkelijk beëindigd?
2. Werden tijdens de werken door toezichters opmerkingen gemaakt in verband met deze aangelegenheid?
3. Wanneer vond de voorlopige oplevering plaats en welke opmerkingen werden daarbij gemaakt?
4. Wanneer vond de definitieve oplevering plaats en welke opmerkingen werden vóór of na deze oplevering gemaakt?
5. Wanneer werd door het Schepencollege van Turnhout het gevaar voor asbestvergiftiging geopperd en wanneer werd u van de getroffen maatregel (sluiting) in kennis gesteld?
6. Wie zal de kosten van deze extra werken moeten betalen?
7. Welke stappen onderneemt de Vlaamse Executieve om de Warande-schouwburg ten spoedigste te heropenen en wat zullen eventueel de financiële tussenkomsten zijn van de Vlaamse Executieve en het provinciebestuur?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. a. Het bevel tot aanvang der werken werd gegeven op 18 augustus 1976.

De datum van de eerste vermelding in de werfverslagen omtrent asbestbespuiting is 11 oktober 1976.

- b. De datum van „voorlopige oplevering” is 7 oktober 1977. De datum van de laatste vermelding omtrent asbestbespuiting in de werfverslagen is 28 maart 1977.
2. In de werfverslagen nrs. 6, 18, 19, 20, 23, en 25 worden vermeldingen omtrent de asbestbespuiting gemaakt. Deze vermeldingen omvatten echter geen opmerkingen als dusdanig.
3. De „voorlopige oplevering vond plaats op 7 oktober 1977. De opmerkingen van de „voorlopige oplevering” gaan niet over de asbestbespuiting.
4. De „definitieve oplevering” vond plaats op 8 maart 1979. Hierbij werden geen opmerkingen gemaakt.
5. Na de vergadering CVGV van februari 1984 werd door het College opdracht gegeven aan de veiligheidschef de zaak nader te onderzoeken. Er werden materiaalstalen genomen en op 12 april 1984 ook luchtstalen. De eerste uitslagen van deze luchtstalen kwamen bij de Stad toe op 22 juni, de tweede reeks uitslagen op 18 juli 1984. Het besluit tot sluiting werd eveneens op 18 juli 1984 door het schepencollege genomen.

Dit werd medegedeeld aan Gemeenschapsminister Poma op 29 juli 1984.

6. Het KB dd. 22 februari 1974 betreffende de staatstussenkomst inzake toelagen voor het uitvoeren van culturele en sportinfrastructuurwerken uitgevoerd door de provincies, gemeenten, agglomeraties, federaties en verenigingen van gemeenten en de commissies voor de cultuur van de Brusselse agglomeratie voorziet in een toelage van 60% voor verbouwingswerken i.v.m. culturele centra.
7. Omwille van het uitzonderlijk aspect van deze aangelegenheid werd er bij besprekingen ter plaatse beslist over te gaan tot het samenstellen van een „beoordelingscommissie”.

De taak van deze commissie bestaat erin vooraf een aantal normen vast te stellen die moeten opgenomen worden in het lastenboek om nadien de ingezonden inschrijvingen te vergelijken en daaruit de meest optimale oplossing te kiezen.

De werken zullen uiteindelijk gegund worden via een wedstrijdofferteaanvraag. Mijn diensten volgen nauwgezet elke bespreking en elke vergadering die een stap dichtert zetten bij de heropening van deze schouwburg.

Vraag nr. 348
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer P. PEETERS

BRT — Dienstwagens

Op vraag nr. 46 van mevrouw W. Demeester-De Meyer deelde de geachte Voorzitter onlangs mede dat de BRT over een vloot van 17 dienstwagens beschikt, die naar cilinderinhoud (1 x 3200 cm³, 1 x 2800 cm³,

10 x 2499 cm³-2000 cm³, 2 x 1900 m³, 2 x 1100 cm³, 1200 cm³) te oordelen wel moeten dienen om gewichtige personen te vervoeren „ten voordele van” de kijk- en luistergeldbetaler.

Kan de geachte Minister mededelen:

1. hoeveel de factuurprijs betaagt van elk der 5 BMW's en van elk der 3 Opels 3,3 D (BTW inbegrepen) en welke ambtenaren ervan gebruik maken voor hun dienstverplaatsingen en verplaatsingen van en naar het werk, en of zij over een chauffeur beschikken ;
2. meent de geachte Minister niet dat een zuiniger omspringen met de gelden der kijk- en luistergeldbetaler onze omroep zou sieren?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

Van de 17 dienstwagens waarvan het geachte lid gewag maakt zijn er 14 die gebruikt worden voor het vervoeren van personeel en materiaal naar de zenders, de reportageplaatsen, de gewestelijke omroepen en dies meer.

Geen van deze wagens staat permanent ter beschikking van een personeelslid. Ze worden steeds bestuurd door een beroepschauffeur. Verder hebben de Voorzitter van de Raad van Beheer, de Administrateur-generaal en de Directeur-generaal van de Technische Diensten de beschikking over een wagen. Een daarvan wordt bestuurd door een beroepschauffeur.

De factuurprijs van de BMW en OPEL-wagens waarvan sprake in bovenvermelde vraag is als volgt:

- de BMW-wagens, respectievelijk 680.000 F, 530.000 F, 500.000 F, 437.000 F, 368.000 F (met BTW).
- de OPEL-wagens, 1 x 385.000 F, 2 x 326.000 F (met BTW).

De jaarlijkse uitgave, afschrijving inbegrepen, voor alle personenwagens of wagens voor gemengd gebruik die de BRT bezit, vertegenwoordigt ongeveer 0,05% van de totale werkingskosten van de BRT. Ik meen dus niet dat de BRT abnormaal hoge uitgaven doet voor het wagenpark.

Vraag nr. 351
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer C. DE CLERCQ

Aanpassingswerken aan sportaccommodaties — Subsidiëring

Met circulaire van 24 april 1984 van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Sport en Openluchtlevens, betreffende het koninklijk besluit van 22 februari 1974 aangaande de subsidiëring van aanpassingswerken aan sportaccommodaties van lokale en plaatselijke besturen werden de gemeentebesturen in kennis gesteld van dit initiatief.

Mag ik vernemen welke gemeentebesturen de passende bundels hebben ingezonden en aan welke besturen subsidiëringen werden toegezegd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat rekening houdend met bedoelde circulaire dd. 24.4.1984 tot dusver de volgende aanvraagdossiers voor de subsidiëring van aanpassingswerken werden ingediend.

1. Hasselt : aanpassingswerken van het stedelijk zwembad — vaste belofte van toelage dd. 2 1/9/ 1984 ten belope van 60 1.000 F.
2. Koksijde : aanpassings- en herstellingswerken aan het openluchtzwembad van Oostduinkerke — vaste belofte van toelage dd. 21.9.1984 ten belope van 17.159.000 F.
3. Temse: sporthal Temicsa; renovatiewerken aan dak, sportvloer, centrale verwarming en bouw van sanitair blok — dossier in onderzoek.
4. Turnhout : atletiekpiste; renovatie van de top laag — dossier in onderzoek.
5. Menen: verbeteringswerken aan de sporthal en de tennisterreinen „Park ter Walle” — goedgekeurde principesaanvraag + voorontwerp dd. 28.8.1984.
6. Aalst : sporthal „Rosendreef”; vervanging sportvloer — goedgekeurde principesaanvraag + voorontwerp dd. 28.8.1984.
7. Haacht: atletiekpiste; renovatie van de top laag — dossier in onderzoek.
8. Diest: Provinciaal Recreatieoord „Halve Maan”; vernieuwing kleedkamers met technische ruimten — goedgekeurde principesaanvraag + voorontwerp dd. 19.9.1984.
9. Lichtervelde : Verbetering van de bestaande kleedkamers — dossier in onderzoek.
10. Lummen : Aanpassingswerken aan het zwembad — dossier in onderzoek.

Vraag nr. 359

(zitting 1983-1984)

van 3 oktober 1984

van de heer J. VALKENIERS

Sociaal toerisme — Maatregelen tot aanmoediging en verbetering infrastructuur

Op een bijeenkomst te Oostende, begin juni 1980, zou u verklaard hebben dat het toerisme in eigen land moet worden bevorderd, door een aanmoediging van het sociaal toerisme en door verbetering van de toeristische infrastructuur.

Gaarne zou ik van de geachte Minister vernemen wat er concreet werd ondernomen om deze doelstellingen te bereiken? Op welke wijze werd het sociaal toerisme aangemoedigd?

Tevens zou ik willen vernemen of er niet kan gedacht worden aan een grotere aanmoediging van de gewes-

telij ke verenigingen voor vreemdelingenverkeer : zij zijn het juist die het kleine toerisme moeten stimuleren, doch daartoe beschikken zij over onvoldoende middelen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid er op te wijzen dat mijn ambtsperiode als Gemeenschapsminister van cultuur een aanvang nam op 22 december 1981, zodat ik bezwaarlijk begin juni 1980 te Oostende in hoedanigheid van Gemeenschapsminister enige verklaring kon afleggen.

Het is onmiskenbaar dat de gewestelijke verenigingen voor vreemdelingenverkeer met meer middelen wat u noemt „het klein toerisme” beter zouden kunnen stimuleren. Het zal u echter evenmin onbekend zijn dat de budgettaire beperkingen van die aard zijn dat niet kon gedacht worden aan verhogingen van toelagen.

Vraag nr. 360

(zitting 1983-1984)

van 3 oktober 1984

van de heer J. GABRIELS

Gemeentelijke instellingen — Naleving en uitvoering advies Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Vooraf op gemeentelijk vlak worden de bepalingen van het Cultuurpact vaak genegeerd. Benadeelde groepen kunnen dan terecht bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, die, na een verzoeningspoging, een advies geeft aan de betrokken overheid.

Indien deze overheid dat advies niet opvolgt, staat het de benadeelde natuurlijk vrij opnieuw klacht neer te leggen bij de Commissie, zodat de procedure opnieuw kan beginnen, wat echter geen zoden aan de dijk zet.

Graag vernam ik welke mogelijkheden de benadeelde partijen hebben om, na een advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, dat advies ook in praktijk te laten uitvoeren en het gelijk wat ze klaarblijkelijk hebben, ook te krijgen?

Kan men tegen het niet volgen of niet uitvoeren klacht neerleggen bij bijvoorbeeld de Gouverneur, de Minister van binnenlandse zaken, de Raad van State of de Gemeenschapsminister van cultuur?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid melden dat op basis van art. 27 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd worden, elke beslissing van een onder voogdij staande overheid door die voogdijoverheid kan opgeschort of nietig verklaard worden.

Bovendien worden de voogdijoverheden, i.c. de provincie en de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden van elke klacht en advies van de

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie op de hoogte gesteld.

De Gemeenschapsminister van cultuur kan — voor de materies die onder zijn bevoegdheid vallen —, door bepaalde maatregelen als intrekking van erkenning of subsidie, de naleving van de beslissing van de Cultuurpactcommissie afdwingen.

De Raad van State kan altijd eender welke in strijd met de wet zijnde beslissing, dus ook met de Cultuurpactwet, vernietigen. Beslissingen van de Cultuurpactcommissie zijn evenwel slechts adviezen en kunnen dus ook niet vernietigd worden door de Raad van State.

Het interventieverzoek bij de voogdijoverheid en de indiening bij de Raad van State van een klacht tegen de met de Cultuurpactwet strijdige beslissing vormen aldus de twee belangrijkste verweermiddelen van benadeelde partijen.

Er moet nog op gewezen dat art. 107 van de Grondwet de hoven en rechtbanken verplicht de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten toe te passen, voor zover deze met de wetten (dus ook de Cultuurpactwet) overeenstemmen, in voorkomend geval kan een benadeelde partij ook hieruit de nodige rechtsgrond putten om de Cultuurpactwet te laten naleven.

Vraag nr. 361
(zitting 1983-1984)
van 5 oktober 1984
van de heer J. CAUDRON

Belgische deelname aan de Olympische Spelen te Los Angeles — Besteding overheidssubsidies

Graag kreeg ik een gedetailleerde rekenschap van de overheidssubsidies van 20 miljoen frank ten behoeve van onze deelname aan de Olympische Spelen te Los Angeles.

1. Vanwaar komt het geld?
2. Is de staatstoelage wel degelijk ten goede gekomen van onze atleten?
3. Kunt U dat staven met gedetailleerde rekeningen ?
4. Is het waar dat een zestal ministers met familie en kabinetsmedewerkers de vliegtuigreis en een paar weken verblijf in het Hilton Beverly Hillhotel hebben meegesnoept?
5. Wie heeft die rekeningen betaald?
6. Waarom werd er vanuit London eersteklas gevlogen met de British Caledonian Airways en niet met Sabena vanuit Zaventem?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, en in aansluiting met de analoge vraag nr. 335 van 31.8.1984, van de heer O. Van Ooteghem, kan ik het geachte lid volgende gegevens mededelen.

1. Van de desbetreffende begrotingspost van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde begroting en van het Sportfonds.

2. Ja, het toelagebesluit goedgekeurd door de Vlaamse Executieve in zitting van 4.7.1984, vermeldt dit uitdrukkelijk.

3. Op dit ogenblik werd enkel een voorschot van 10.000.000 in uitbetaling gesteld. Het definitieve eindsaldo zal uitsluitend gebeuren na voorlegging van de respectieve bewijskrachtige stukken.

Tot op heden werden mij deze bescheiden nog niet overgemaakt door het BOIC.

4. Bij mijn weten is het onjuist dat zes Ministers al dan niet vergezeld deze reis hebben ondernomen.

In verband met mijn aanwezigheid op de Olympische Spelen te Los Angeles wens ik het volgende toe te lichten.

Het Internationaal Olympisch Comité (IOC), een overkoepelend organisme waarin alle nationale Olympische Comités vertegenwoordigd zijn, had naar traditie beslist, dat elk nationaal Olympisch Comité, ministeriële delegaties zou uitnodigen.

Vermits België een bi-communautair land is, met twee Gemeenschapsministers voor dezelfde materie, gold de uitnodiging voor de Vlaamse en Franstalige Gemeenschap.

Mijn reis en mijn verblijf vallen ten laste van het Belgisch Interfederaal Olympisch Comité (BOIC). Het is dit BOIC dat bepaald heeft, met welk vliegtuig ik zou reizen, met specificering van de klasse, en in welk hotel ik zou verblijven.

Ik werd vergezeld door twee naaste kabinetsmedewerkers, maar door geen enkel lid van de administratie. Het betrof hier dus, in tegenstelling tot het verleden, een zeer kleine vertegenwoordiging.

Bovendien heeft het geachte lid niet omschreven wat hij onder snoepreises verstaat.

Indien het hier gaat om de talrijke reizen die de parlementsleden ondernemen, zonder dat hierop enige controle mogelijk is — dan kan dit geen betrekking hebben op de regeringsleden en de Gemeenschapsministers.

Indien het nu specifiek de reizen betreft van regeringsleden en gemeenschapsministers, kan men zich de vraag stellen waarom het geachte lid, dit beperkt tot de reizen van de Gemeenschapsminister van cultuur.

In dit verband, hoop ik dat het geachte lid het met mij eens is, wanneer ik stel dat beleidsverantwoordelijken de plicht hebben om aanwezig te zijn en „de visu” geconfronteerd worden met de grootste manifestaties welke zich binnen hun beleidsmateries voordoen.

Hierop afwezig blijven zou niet alleen een unieke uitzondering betekenen, maar naar mijn inziens evenzeer getuigen van onverschilligheid of cultuurbarbarisme.

5. en 6. : zie voorgaande bemerkingen.

Vraag nr. 2
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

*Openbaar examen voor muziek en voordracht —
 Tweede zitting*

De conservatoria voor muziek en voordracht organiseren in de maand juni een jaarlijks openbaar examen. Dit valt samen met de examenperiode in o.m. het universitair onderwijs, het hoger niet-universitair onderwijs, het regentaat. Het ligt voor de hand dat een tweede zitting — b.v. in september — aangewezen is.

Mag ik van de geachte Minister vernemen of voornoemde tweede zitting binnen de mogelijkheden ligt en zo ja, waarom dan niet in de praktijk omgezet wordt, en zo neen, waarom niet?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid meedelen dat ze een materie behandelt die alleen ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega, de heer Jan Lenssens.

Vraag nr. 4
van 16 oktober 1984
van de heer L. VANHORENBEEK

*Brochure „Cultuurbeleid in crisistijd” — Oplage en
 kostprijs*

Een tijdje geleden kreeg ik het document „Cultuurbeleid in crisistijd” in mijn bezit.

Mag ik van de Minister het volgende vernemen.

1. Op hoeveel exemplaren dit document gedrukt werd?
2. Welke de naam is van de firma die het document drukte?
3. Aan welke personen of instellingen dit document verzonden werd?
4. De totale kostprijs voor het samenstellen en het drukken ervan?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op vraag nr. 341 van de heer Van Elewyck, die dezelfde materie behandelt.

Wat het tweede punt betreft kan ik meedelen dat de brochure gedrukt werd bij de drukkerij Van In N.V. te Lier.

Vraag nr. 8
van 17 oktober 1984
van de heer J.R. VANDEKERCKHOVE

Alternatief aanwenden van drijfkracht — Subsidiëring

Bezorgdheid om het milieu, en de drastische stijging van de energieprijzen sedert een decennium, deden tal van ideeën m.b.t. „alternatieve energie” ontstaan. Tal van onderzoeksprojecten zijn lopende, zowel vanuit het privé-initiatief, als in het kader van het technisch onderwijs en onze onderzoeksinstellingen. Opvallend hierbij is dat zij zich vooral richten tot het gebruik van zonne en windenergie, terwijl de hydraulische energie, die in grote gebieden van ons land in overvloed aanwezig is, verwaarloosd werd.

In het verleden werden vele honderden pk's geleverd door watermolens en turbines, en nuttig gebruikt zowel voor aandrijving van produktieprocessen als voor de levering van energie aan het begin van deze eeuw werden talloze watermolens van een dynamo voorzien, en zorgden ze aldus voor verlichting van een kleine of grote omgeving.

De geachte Minister gelieve mij mede te delen of er bij hem projecten bekend zijn m.b.t. het onderzoek naar de mogelijke toepasbaarheid van onze waterenergie? Werden er op dit vlak reeds onderzoekssubsidies aangevraagd en/of werden er reeds dergelijke kredieten toegekend?

Kan er, in het kader van een zinvol hergebruik van de talloze watermolens in Vlaanderen (b.v. in de Zalm-, Marke-, Jeker-, Demer- en andere bekkens) niet geprospecteerd worden naar een alternatief en actueel aanwenden van de beschikbare drijfkracht? Hierdoor zouden talloze historische sites kunnen veilig gesteld worden, en tevens zouden deze een zinvolle functie krijgen in een milieu-vriendelijke maatschappij.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

De vraag van het geachte lid behandelt een materie waarvoor alleen de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, bevoegd is.

M. GALLE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 74
(zitting 1983-1984)
van 17 mei 1984
van de heer F. GEYSELINGS,

Vlaamse gemeenten — Aantal milieudeskundigen

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vraag? Hoeveel gemeenten in het Vlaamse land hebben een milieudeskundige aangeworven?

Antwoord

In antwoord op uw hogervermelde vraag bezorg ik u hierna de gevraagde gegevens betreffende het aantal gemeenten van het Vlaamse landsgedeelte waar een „milieudeskundige” is aangeworven.

Naast de specifieke graadbenaming van milieudeskundige die niet zo vaak in de gemeentelijke persoonsformaties voorkomt beschikken tal van gemeenten evenwel over aanverwante functies die min of meer rechtstreeks in verband staan met de milieuzorg. Voor zover als deze aanverwante functies opgegeven werden, worden zij hierna ook vermeld.

I. Provincie Antwerpen

Arrondissement Antwerpen

Brasschaat : tuin- en landschapsarchitect (werkloze)

Edegem : 2 landbouwingenieurs waarvan 1 milieuzorg (tewerkgestelde werkloze)

Kalmthout : landschapsarchitect (werkloze)

Kontich : milieumedewerkster niveau opsteller (DAC project)

Schoten : milieuambtenaar

Wijnegem : animator-opsteller (DAC project)

Zwijndrecht : regentes-biologie 1/2 time (DAC project).

Arrondissement Mechelen

Mechelen : ecooloog

Bornem : milieudeskundige (bioloog) (BTK nu voorlopig als TWW)

Arrondissement Turnhout

Turnhout: 1 animator A2 (DAC project)

Balen: 1 animator A2 (DAC project)

Herentals: 1 animator A2 (DAC project)

Mol : A 1 gegradueerde (werkloze)

Vorselaar : DAC project

Westerlo : Milieudeskundige (DAC project)

II. Provincie West-Vlaanderen

Arrondissement Brugge

Brugge : Milieudeskundige 1

Arrondissement Oostende

Oostende: ecooloog 1

III. Provincie Limburg

Arrondissement Hasselt

Genk : functionaris leefmilieu — hinderlijke inrichtingen 1

IV. Provincie Brabant

Arrondissement Halle-Vilvoorde

Overijse : landschapsarchitect 1

Zaventem : landschapsarchitect 1

V. Provincie Oost-Vlaanderen

Arrondissement Aalst

Aalst : ecologiste (in tijdelijk verband)

Zottegem : groen ambtenaar — landschapsarchitect (tewerkgestelde werkloze)

Arrondissement Sint-Niklaas

Beveren : milieudeskundige

Kruikebeke : milieudeskundige (BTK project)

Arrondissement Gent

Destelbergen : milieudeskundige (BTK project)

Arrondissement Dendermonde

Hamme : milieudeskundige (DAC project)

Waasmunster: milieudeskundige (opsteller DAC project)

Wetteren : Technicus tuinbouw.

Vraag nr. 108
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Gemeentelijke instellingen — Naleving en uitvoering advies Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Vooraf op gemeentelijk vlak worden de bepalingen van het Cultuurpact vaak genegeerd. Benadeelde groepen kunnen dan terecht bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, die, na een verzoeningspoging, een advies geeft aan de betrokken overheid.

Indien deze overheid dat advies niet opvolgt, staat het de benadeelde natuurlijk vrij opnieuw klacht neer te leggen bij de commissie, zodat de procedure opnieuw kan beginnen, wat echter geen zoden aan de dijk zet.

Graag vernam ik welke mogelijkheden de benadeelde partijen hebben om, na een advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, dat advies ook in de praktijk te laten uitvoeren en het gelijk wat ze klaarblijkelijk hebben, ook te krijgen?

Kan men tegen het niet volgen of niet uitvoeren klacht neerleggen bij voorbeeld de Gouverneur, de Minister van binnenlandse zaken, de Raad van State of de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Er kan klacht worden ingediend tegen een gemeente, die een aan haar door de Nationale Cultuurpactcommissie verstrekt advies niet naleeft, en dit bij de overheid, belast met het administratief toezicht op de gemeenten.

Zo kunnen alle handelingen of reglementen, die in strijd zijn met de bepalingen van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact en die uitgaan van overheden welke onder voorgedij staan, opge-

schort of nietig verklaard worden door de voogdij-overheid.

wat het eventueel indienen van een beroep bij de Raad van State, afdeling administratie, betreft, kan naar artikel 25, 2de en 3de lid, van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact verwezen worden.

Vraag nr. 109
van 5 oktober 1984
van de heer C. DE CLERCQ

Gemeente van het arrondissement Mechelen — Gemeentefinanciën 1984

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij voor het dienstjaar 1984 voor elke gemeente van het arrondissement Mechelen, afzonderlijk volgende gegevens te willen verstrekken :

1. het aantal opcentiemen in de onroerende voorheffing;
2. het percentage van de aanslagvoet van de aanvullende belasting op de personenbelasting;
3. de aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel;
4. de aanslagvoet van de belasting op het tewerkgesteld personeel ;
5. het resultaat van de koptabel van de gewone dienst van de begroting;
6. het resultaat eigen aan het dienstjaar van de gewone dienst van de begroting;
7. het algemeen begrotingsresultaat van de gewone dienst van de begroting.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid, hierbijgaand, de gevraagde gegevens te verstrekken. Deze hebben betrekking op de oorspronkelijke begrotingen voor 1984 na goedkeuring door de toezichhoudende overheid.

Vraag nr. 110
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer J. VALKENIERS

Gemeente Peer — Naleving van de taalwetgeving

Men brengt mij ter kennis dat op het gemeentehuis, zowel als bij de technische diensten van de gemeente Peer, tweetalige tikkaarten worden gebruikt. Naar mijn mening is dit een flagrante schending van de taalwet.

Is de Minister op de hoogte van deze toestand? Zo ja, welke maatregelen werden hiertegen reeds genomen?

Zo neen, kan de Minister dadelijk een onderzoek instellen en de vereiste maatregelen nemen?

Antwoord

Daar de aangeklaagde feiten, die naar ik aanneem het gebruik van tweetalige prikkarten betreffen, mij niet bekend waren, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik laat onderzoeken of bij de gemeentelijke diensten van Peer inderdaad tweetalige prikkarten worden gebruikt.

Het resultaat van het onderzoek zal rechtstreeks aan het geachte lid worden medegedeeld.

Vraag nr. 111
(zitting 1983-1984)
van 10 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Herziening urbanisatiebelasting — Uitvoeringsmodaliteiten

Uit krantenberichten blijkt dat de urbanisatiebelasting ingrijpend zou worden herzien. In plaats van de berekening per strekkende meter, zou de oppervlakte van het perceel als maatstaf genomen worden. Deze werkwijze zal voor heel wat gemeenten enorme problemen stellen. Niet alleen zijn de oppervlakten

Gemeente	Opcentiemen onroerende voorheffing	% aanvullende personenbelasting	Aanslagvoet tewerkgesteld personeel	Aanslagvoet drijfkraft	Koptabel	Resultaat eigen dienstjaar	Algemeen resultaat
Berlaar	1500	6	200	200	+ 25.8 12.048	- 17.220.168	+ 151.880
Bonheiden	1900	7		-	+ 10.420.449	- 3.779.528	+ 535.021
Bornem	1950	7	500	500	- 263.491	+ 1.142.991	+ 733.486
Duffel	1250	6	300	300	+ 56.575.213	- 5 1.037.668	+ 652.545
Heist o/d Berg	1650	8	500	500	- 7.537.792	+ 44.820.731	+ 13.282.939
Lier	1204	7	200	200	+ 47.726.501	- 46.882.693	+ 774.802
Mechelen	4000	10	500	500	- 244.603.434	+ 61.048.000	- 183.601.000
Nijlen	1600	6		500	- 3.714.634	+ 6.399.048	+ 1.579.414
Putte	1800	6	300	300	+ 7.858.869	+ 4.83 1.806	+ 11.715.675
Puurs	1700	8	100/300	100/300	- 615.923	+ 1.156.604	+ 241.181
Sint-Amands	1190	6	250	375	+ 9.271.013	- 4.681.623	+ 4.589.390
Sint-Katelijne-Waver	1900	6	300	300	+ 12.323.849	- 7.022.841	+ 4.304.653
Willebroek	2300	9	500	500	- 65.722.272	+ 4.176.000	- 61.546.272

slechts gekend via het kadaster, maar terzelfdertijd vormen een aantal wijzigingen in deze oppervlakte een bijna niet te becijferen probleem.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het juist dat de urbanisatiebelasting per strekkende meter, zal vervangen worden door de oppervlakte als berekeningsbasis te nemen?
2. Welke contacten werden door u gelegd met de administratie van het kadaster om hun automatisch bestand ter beschikking te stellen van de gemeente?
Wat zullen hiervan de financiële gevolgen voor de gemeente zijn?
3. Waarom is u zinnens de urbanisatiebelasting in deze zin te wijzigen?
4. Welke overgangsmaatregel wordt voorzien? Wanneer zullen deze nieuwe bepalingen van kracht zijn?
5. Hoe zullen bepaalde problemen die zich stellen ten aanzien van de oppervlakte als berekeningsbasis, worden opgelost? Hoe zullen b.v. de kosteloze grondafstanden, eigendomsbetwistingen, de juiste oppervlakte . . . worden opgelost ?
6. Werd voor het wijzigen van deze urbanisatiebelasting op enige wijze, het advies van de gemeente of de provincie gevraagd?
7. Werd de VBSG (afdeling Vlaamse land) hierover geconsulteerd? Wat is hun eventueel advies?

Antwoord

Ik vestig de aandacht van het geachte lid erop dat mijn administratie, naar aanleiding van de uitoefening van het administratief toezicht over de gemeenten, bestendig contacten onderhoudt met de provincies en de gemeenten. De aanpassing van de onderrichtingen nopens de urbanisatiebelasting, is een rechtstreeks gevolg van de ervaring die ik daardoor heb opgedaan.

Tenslotte wijs ik erop dat de krantenberichten waarvan ik kennis heb in verschillende opzichten afwijken van mijn omzendbrief dd. 5 september 1984. Een exemplaar hiervan wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

Uit de bij die omzendbrief gevoegde modelbelastingverordening zal het geachte lid kunnen opmaken dat de belastingzetting gebeurt op grond van aangiften van de belastingplichtigen. Voor de controle van deze aangiften beschikken de gemeenteoverheden over de gegevens van de kadastrale plannen en leggers waarvan exemplaren bij hun administratie berusten.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

**Vraag nr. 84
(zitting 1983-1984)
van 24 september 1984
van de heer W. PEETERS**

VZWS in de welzijnssector — Structuur, subsidiëring en geldtransfertechniek

Het grootste deel van de welzijnssector (ziekenhuizen en MPI's) werken voor 90% met overheidsgelden. Toch zijn er een aantal grote instellingen die „goed” gesubsidieerd worden, waar geen controle op bestaat. De gebeurlijke winsten of overschotten — die al dan niet bewust gemaakt worden — verdwijnen spoorloos, zonder dat de overheid of de werknemers hierop controle hebben.

Men richt immers twee vzw's op, waar één vzw de technische uitbating doet (vzw-uitbaatster), en de andere vzw is meestal de inrichtende macht (vzw-eigenares, congregatie of ziekenfondsen). Deze laatste vzw heeft ook meestal de gebouwen in eigendom en de fondsen en „leent” deze uit aan de vzw-uitbaatster. Deze twee vzw's maken in feite één geheel uit daar dezelfde groep mensen in de algemene ledenvergadering zitten hebben en/of deel uitmaken van de raad van beheer. Deze structuur is afgekeken van de holdings en biedt heel wat voordelen zoals: onduidelijkheid in de structuur; de eigenlijke macht is in handen van de vzw-eigenares; resultaatrekeningen en balansen van de vzw-eigenares zijn niet controleerbaar door de overheid en/of ondernemingsraden; bij beëindiging van de vzw-uitbaatster zijn de schulden niet verhaalbaar op de vzw-eigenares; en mogelijkheid tot verregaande geldtransferten. Deze transferten geschieden als volgt.

De huurprijs is overdreven in vergelijking met de kosten van slijtage van de gebouwen. De MPI's worden gesubsidieerd voor de huur van de gebouwen en dit leidt naar een subsidiëring die hoger ligt dan de werkelijke kostprijs van de gebouwen.

Enorme intresten worden geheven op toegestane leningen of kaskredieten. De vzw-eigenares leent aan de vzw-uitbaatster door hoge intrestlasten aan te rekenen en daarna deze terug te betalen onder de vorm van nieuwe leningen met opnieuw hoge intresten. De vzw-eigenares verstrekt bepaalde diensten aan de instelling en rekent hiervoor het nodige aan (een symbolische aanwezigheid van een persoon die hiervoor een wedde opstrijkt). Gevolg: winsten worden gekanaliseerd van vzw-uitbaatster naar vzw-eigenares. Wat hiermede gebeurt weet niemand, daar er geen controle bestaat. Wat wel duidelijk is dat de vzw-eigenares hiermede een eigen vermogen opbouwt.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Is deze frauduleuze geldtransfertechniek gekend?
2. Hoeveel MPI's en ziekenhuizen afhankelijk van een congregatie kennen deze dubbele structuur en welke zijn deze?
3. Overweegt de Minister controle mogelijk kheid?
4. Overweegt de Minister concrete maatregelen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid er vooraf aan te herinneren dat de bepaling van de ligdagprijzen van de ziekenhuizen behoort tot de bevoegdheden van de Minister van volksgezondheid en sociale zaken. De erkenning van de inrichtingen en tehuizen voor ge-

handicapte personen evenals de toekenning van dagtoelagen om hun werkingskosten te helpen dekken zijn daarentegen aan de gemeenschappen toevertrouwd. Alzo kan ik bevestigen dat wat de Vlaamse Gemeenschap aanbelangt de erkenning nog steeds geregeld wordt overeenkomstig de beschikkingen van het KB van 23 december 1970 het welke in feite uitsluitend de architectonische en de functionele normen bepaalt waaraan de betrokken inrichtingen moeten beantwoorden. De toekenning van dagtoelagen is eveneens nog steeds gestoeld op de bepalingen van de hasisbesluiten ter zake van 30 maart 1973 en 24 april 1973. Deze toelagen worden op voorlegging van kostenstaten, opgesteld door de directie van de inrichtingen, aan deze laatste ook vereffend. Met wat voorafgaat heb ik willen aantonen dat mijn diensten, volgens de vigerende reglementering zich niet hoeven af te vragen, noch principieel noch feitelijk, of de inrichtingen in kwestie ontstaan zijn hetzij uit de schoot van een vzw hetzij uit enige andere rechtsvorm.

Deze zienswijze wordt nog meer gestaafd door het feit dat met het oog op de verificatie van het gebruik van de toegekende onderhoudsgelden, alleen aan de inrichtingen de verplichting is opgelegd een eenvoudige boekhoudkundig plan te volgen.

Verder wens ik nog aan te stippen dat de reglementering betreffende het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten nergens een beperking voorziet van de exploitatiekosten van de bedoelde private initiatieven. Daarentegen zijn er in het betoelagingsstelsel meerdere maxima ingebouwd.

In deze omstandigheden zou het mij ten zeerste verwonderen dat er bepaalde gelden aan hun oorspronkelijke bestemming kunnen onttrokken worden zonder dat de bevoegde inspectiediensten hiervan kennis zouden krijgen.

H. SCHILTZ
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 8
(zitting 1983-1984)
van 30 juli 1984
van de heer E. BEYSEN

Ministeriële kabinetten — Samenstelling

Ik durf veronderstellen dat, sinds de installatie van uw kabinet, de personeelssamenstelling van dit kabinet wijzigingen onderging.

Graag vernam ik:

1. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau, uw kabinet reeds hebben verlaten omwille van een bevordering of aanstelling die zij in een overheidsdienst bekwamen ;
2. hoeveel kabinetsleden, opgedeeld per niveau zijn op uw kabinet nog werkzaam maar hebben tijdens de periode januari 1982-juni 1984, een bevordering in een overheidsdienst bekomen;
3. welke bevorderingsfuncties op niveau 1 en niveau 2 en zoals bedoeld in hogervermelde vragen, wor-

den door leden en ex-leden van uw kabinet, ingenomen.

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer, het geachte lid mee te delen dat geen enkel lid van mijn kabinet sedert januari 1982 een bevordering heeft ontvangen of het kabinet omwille van een bevordering heeft verlaten, bijgevolg wordt er geen enkele „bevorderingsfunctie” door een lid of ex-lid van mijn kabinet ingenomen.

Wat betreft de benoemingen, kan ik het geachte lid meedelen dat één kabinetslid werd benoemd tot Inspecteur-generaal bij het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking (niveau 1). Twee personen verlieten het kabinet na een statutaire aanwerving bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (1 niveau I en 1 niveau II). Tenslotte ging een kabinetslid, gedetacheerd uit het Ministerie van financiën in mobiliteit over naar de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij (niveau II).

Vraag nr. 9
(zitting 1983-1984)
van 31 juli 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE

Ministeriële kabinetten — Tewerkstelling van dienstplichtigen

Het kan u niet onbekend zijn dat Landsverdediging groeiende moeilijkheden kent bij de vaststelling van het legercontingent en dat, in plaats van te gaan snoeien in de vrijstellingen om sociale redenen, vooraf iedere beschikbare dienstplichtige op normale wijze zijn legerdienst zou moeten doen,

In dit verband vernam ik graag:

1. of er dienstplichtigen aan uw kabinet zijn gehecht en, zo ja, hoeveel;
2. tot welk studieniveau zij behoren (lager secundair, hoger secundair, hoger onderwijs);
3. of hun taak niet kan waargenomen worden door een ander persoon.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Naar aanleiding van zijn in rand vermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat er op mijn kabinet geen dienstplichtigen te werk gesteld zijn.

Vraag nr. 11
(zitting 1983-1984)
van 23 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Steenkoolnijverheid — Financiering

Aangezien de regering voor de steenkoolnijverheid

niet langer de nationale financiering voorziet, dient het Vlaamse Gewest de nodige waarborgen te geven en de nodige maatregelen te treffen voor de verdere financiering, na uitputting van de huidige enveloppe van 3 1,9 miljard frank.

Graag vernam ik:

1. wanneer, volgens de Vlaamse Executieve, de huidige nationale financiering een einde zal nemen;
2. welke maatregelen de Vlaamse Executieve reeds heeft getroffen en nog overweegt ten einde de continuïteit van de financiering van KS in de nabije toekomst te waarborgen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsministers van economie en werkgelegenheid.

Antwoord

1. Het is voor de Gemeenschapsminister van financiën en begroting niet mogelijk om namens de Vlaamse Executieve aan het geachte lid mede te delen op welk tijdstip de huidige nationale financiering in de steenkoolsector een einde zal nemen.

Dit tijdstip wordt immers bepaald door een aantal beleidsmaatregelen en beslissingen waarvan geen enkele tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve behoort.

Het totale beleid in de steenkoolsector evenals de belangrijkste aspecten van het energiebeleid behoren volgens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de nationale bevoegdheden.

De wet van 5 maart 1984 betreffende de saldi en de lasten van het verleden van de Gemeenschappen en de Gewesten en de nationale economische sectoren heeft aan deze bevoegdheidsregeling geen wijzigingen gebracht.

Anderzijds bevat hogergenoemde wet wel een aantal bepalingen m.b.t. de financiering van de zogenaamde nationale sectoren. Art. 10 van deze wet bepaalt o.m. dat investerings- of herstructureeringsprojecten in deze sectoren gefinancierd worden door twee naamloze vennootschappen (één voor het Vlaamse en één voor het Waalse gewest) op te richten door de Nationale Maatschappij voor de Herstructurering van de Nationale Sectoren en dit voor zover de betrokken financiële behoeften de enveloppes overschrijden zoals voor deze ondernemingen vastgelegd vóór 1 augustus 1983.

Om hogervermelde investerings- of herstructureeringsprojecten te financieren zullen deze vennootschappen leningen aangaan bij financiële instellingen en op de kapitaalmarkten.

Art. 12 van deze wet machtigt de staat om aandelen, titels of obligaties en schuldvorderingen van elke aard te verwerven in Belgische staalmaatschappijen en ermee verwante vennootschappen. De wet van 5 maart bevat geen bepalingen die de Staat tot gelijkaardige verrichtingen machtigt in de andere nationale sectoren.

Ingevolge de bestaande bevoegdheidsregeling en op basis van de huidige wettelijke bepalingen inzake de financiering van de nationale sectoren, is de Vlaamse Executieve niet in de mogelijkheid om aan het geachte lid mee te delen op welk tijdstip de huidige nationale financiering een einde zal nemen en hoe zij verder zal verlopen.

Evenmin, en eveneens omwille van de globale bevoegdheidsregeling, is het mogelijk om mee te delen op welk tijdstip de huidige enveloppe van de KS zal uitgeput zijn.

De centrale regering heeft op 29 juli 1982 voor de KS een enveloppe vastgelegd voor de periode van 1983 tot en met 1987. Naast een globale financieringsenveloppe van 3 1,9 miljard frank werd een investeringsenveloppe van 2,5 miljard frank vastgelegd.

De toekenning van deze enveloppe werd gekoppeld aan een beheerscontract waarbij de NV KS zich tot een aantal beleidsmaatregelen verplicht. Dit alles teneinde een doelmatige besteding van de financiering te verzekeren en het bedrag ervan te beperken (art. 1 van het protocol) en om het verschil tussen haar uitgaven en haar inkomsten maximaal samen te drukken en binnen redelijke termijn haar financiële situatie meer evenwichtig te maken en aldus de voorwaarden te creëren voor een beperking en geleidelijke afbouw van de overheidshulp aan de KS (art. 2 van het protocol).

Uit de bepalingen van het beheerscontract of protocol met de KS blijkt duidelijk dat de vastgelegde enveloppe niet bedoeld was ter financiering van rationaliseringsinvesteringen of van een herstructureringsplan dat de KS in staat zou stellen tegen 1988 rendabel te zijn. De enveloppe werd enkel bepaald, rekening houdende met de afnemende exploitatieverliezen die aan de KS werden opgelegd in het beheerscontract en in de wetenschap dat ook na 1987 de steenkoolwinning niet rendabel zou zijn.

De financiële behoeften van de KS en het tempo van uitputting van deze enveloppe worden enerzijds bepaald door de beleidsmaatregelen getroffen door de directie van de KS en door de centrale overheid die ter zake bevoegd is en anderzijds door de internationale evolutie van de energieprijzen.

2. Wat de continuïteit van de financiering van KS in de nabije toekomst betreft heeft de Vlaamse Executieve nog geen maatregelen getroffen.

Met het oog op in de toekomst te nemen maatregelen heeft de VE op 22 maart 1984 beslist een studiec ommissie te belasten met een onderzoek aangaande de steenkoolproblematiek in het Vlaamse Gewest.

Deze studiec ommissie werd op 14 juni 1984 door de Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid geïnstalleerd en de VE wordt hierin vertegenwoordigd door twee leden van zijn kabinet.

Op mijn verzoek werd de problematiek van de KS op de agenda geplaatst van de VE van 12 september 1984.

De Vlaamse Executieve nam op deze vergadering met eenparigheid volgende beslissing.

1. De Voorzitter zal de nationale overheid verzoeken inzake de steenkoolmijnen tijdig elke beslissing in toepassing van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en van het KB van 31 maart 1984 voor advies aan de Vlaamse Executieve voor te leggen.
2. De Gemeenschapsminister voor economie en werkgelegenheid zal er bij de Voorzitter van de Technische Studiecommissie voor de Steenkoolnijverheid in Vlaanderen op aandringen de werkzaamheden van de Commissie te bespoedigen en hem binnenkort een tussentijds rapport van de werkzaamheden over te maken.

In verband met de toekomstige financiering van de KS wil ik het geachte lid er evenwel op wijzen dat bij de wet van 5 maart 1983 noch het beleid noch de financiering van KS geregionaliseerd werden. Deze wet bepaalt enkel dat na uitputting van de vastgestelde enveloppes de financiering van de nationale sectoren regionaal zal aangerekend worden op de opbrengst van de successierechten. Binnen de bestaande wettelijke regeling is het de nationale regering die, ook na uitputting van de enveloppes, bevoegd blijft over de nationale sectoren, zowel voor wat het beleid betreft als voor de financiering.

**P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE-
LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
NATUURBEHOUD**

**Vraag nr. 172
(zitting 1983-1984)
van 27 juni 1984
van de heer O. MEYNTJENS**

Parkeerplaatsen bij verkooppunten — Criteria

Verkooppunten met meer dan 500 m² oppervlakte moeten normaliter zorgen voor 1 parkeerplaats per 50 m².

In deze supermarkten bevinden zich meestal ook verkoopsruimten voor vleesprodukten die aansluiten aan de normale verkoopsruimte.

Mag ik van de Minister vernemen of deze ruimten in het geheel van de oppervlakte worden ingerekend voor het bepalen van het aantal parkeerplaatsen of deze ruimten afzonderlijk worden verrekend?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De omzendbrief van het Ministerie van openbare werken, .dd. 17 juni 1970 bepaalt o.m. dat voor nieuwbouw van handelsgebouwen één parkeerplaats per 50 m² vloeroppervlakte dient voorzien. De omzendbrief bepaalt dat onder handelsgebouwen de winkels, warenhuizen voor groot- en kleinhandel alsmede restaurants, cafés en dergelijke worden begrepen.

De omzendbrief maakt geen onderscheid naar de aard van de verhandelde goederen. Indien in een supermarkt tevens een verkoopsruimte voor vleesprodukten wordt voorzien, dan dient bij het bepalen van het aantal parkeerplaatsen n.a.v. de bouwvraag, deze ruimte mee in rekening gebracht. Gaat het om een afzonderlijke inrichting, dan zal bij de bouwvraag, de oppervlakte van deze verkoopsruimte op zichzelf in rekening worden gebracht.

**Vraag nr. 203
(zitting 1983-1984)
van 11 september 1984
van de heer J. DE MOL**

Aanstellen van stedenbouwkundige ontwerpers — Criteria

Op 27 januari 1965 werd een omzendbrief omtrent deze materie uitgebracht. De omzendbrief is getiteld: „Gemeen telij ke plannen van aanleg, Aanstelling der ontwerpers”. Omzendbrief betreffende de toepassing van art. 2 1, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw.

In deze omzendbrief worden voor het aanstellen van stedenbouwkundige ontwerpers de volgende criteria uiteengezet:

- „ 1. die houder zijn van een diploma van stedenbouwkundige, uitgereikt door één van onze onderwijsinrichtingen die een volledige cursus in de stedenbouw op hun programme hebben;
2. die door in het verleden opgemaakte, degelijk bevonden plannen van aanleg van hun capaciteiten hebben doen blijken.

Omtrent diegenen die het diploma van stedenbouwkundige niet bezitten en in het verleden hun bekwaamheid op het gebied van het maken van plannen van aanleg niet hebben kunnen doen blijken, zal ik niet alleen mijn administratie maar ook de in art. 29 van de wet van 29 maart 1962 bedoelde commissie van deskundigen raadplegen.”

Kan ik van de Gemeenschapsminister, in dit verband, dan ook een antwoord verwachten op de hierna volgende vragen :

1. Welke diploma's voldoen aan het onder één vermelde criterium van „een volledige cursus in de stedenbouw”? Gaat het om universitaire diploma's

licentiaat in de stedenbouw en ruimtelijke ordening en ontwikkeling (RUG, IISRO)

licentiaat in de stedenbouw en ruimtelijke ordening (KUL, IISRO)

2. Vallen onder deze voorwaarde ook de diploma's van andere instellingen voor hoger onderwijs? Zo ondermeer :

het diploma van het postgraduaat stedenbouw van het Nationaal Hoger Instituut voor bouwkunde en stedenbouw te Antwerpen.

Het diploma van het sociale promotie-onderwijs van de afdeling stedenbouw van het hogere architectuurinstituut van de stad Gent.

3. Mag ik van de heer Minister vernemen of ooit de aanstelling van ontwerpers is goedgekeurd die aan de onder één vermelde voorwaarden niet voldoen.
4. Mag ik ook vragen of in verband met de goedkeuring van de aanstelling van ontwerpers ooit het advies is gevraagd aan de in het art. 29 vermelde commissie van de onteigeningen?
5. Kan de Minister mededelen of er ooit van de in de omzendbrief vermelde procedure is afgeweken? Is ooit de goedkeuring van de aanstelling van een ontwerper geweigerd?
6. Dient deze omzendbrief niet als vervallen beschouwd te worden en/of als niet meer toepasbaar in de huidige praktijk van de Vlaamse stedenbouw en planologie?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Wat de punten 1, 2 en 3 betreft kan verwezen worden naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 56 van de heer De Paepe dd. 25 januari 1966 van de Kamer van Volksvertegenwoordigers (gewone zitting 1965-1966) verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 22 februari 1966 blz. 675.

4. AROL kan het dossier van een voorstel tot aanstelling tot ontwerper van een gemeentelijk plan van aanleg voorleggen aan de commissie van advies ingesteld in toepassing van art. 29 van de wet van 29 maart 1962 op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. In het verleden werden meerdere dossiers aan deze commissie voorgelegd.
5. In principe werd steeds de procedure van de omzendbrief van 27 januari 1965 gevolgd, met dien verstande dat het de Minister of zijn gemachtigde, in casu de directeur-generaal vrij stond om het voorstel van aanwijzing voor te leggen aan betrokken commissie gezien er geen wettelijke verplichting is dit te doen.

In het verleden is het meermalen gebeurd dat de Minister of zijn gemachtigde de goedkeuring heeft onthouden aan het voorstel van de gemeenteraad houdende aanwijzing van de ontwerper van een gemeentelijk plan van aanleg.

6. De voorlopige staatshervorming heeft op generlei wijze afbreuk gedaan aan de waarde en uitvoerbaarheid van genoemde omzendbrief.

Vraag nr. 204
(zitting 1983-1984)
van 11 september 1984
van de heer J. DE MOL

Inpak-, conditionerings- en opslagbedrijven — Vestiging in agrarisch gebied

De inplanting van para-agrarische gebieden heeft reeds meermaals aanleiding gegeven tot controversen. In de toelichting bij het KB van 28 december 1972, gewijzigd bij het KB van 13 december 1978, werden in artikel 11 een aantal van deze mogelijk vergunbare

bedrijven aangeduid. Het is echter duidelijk dat deze bedrijven een grote tot zeer grote impact op het agrarische gebied kunnen hebben. In de meeste gevallen zou een vestiging in agrarisch gebied en a fortiori in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden niet mogen overwogen worden, maar zouden deze bedrijven naar industriegebieden moeten overgebracht worden.

In dit verband vernam ik graag van de Minister wat volgt.

1. Meent u ook niet dat artikel 11 in deze gevallen erg restrictief moet worden benaderd?
2. Het verlenen van een vergunning aan deze bedrijven wordt volgens artikel 15, in de landschappelijk waardevolle gebieden aanzien als een feitelijke kwestie; de nadruk wordt daarbij eerder gelegd op landschapsintegratie. Meent u echter niet dat een vestiging in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden moet geweigerd worden? Is deze weigering niet het enige middel om de verdere versnippering en vermindering van het agrarisch areaal te voorkomen?
3. In hoeveel gevallen werd de vestiging van deze bedrijven in het agrarisch gebied en het landschappelijk waardevol agrarisch gebied toegestaan? In hoeveel gevallen werd hiervoor een landschapsplan opgemaakt?
4. Volgens artikel 11 kunnen koelplaatsen, silo's en drooginstallaties toegestaan worden wanneer het ruimtelijk geïntegreerd is met het volwaardig land- en tuinbouwbedrijf en indien het geleid wordt door dezelfde bedrijfsleider als het land- en tuinbedrijf. In welke mate wordt deze restrictieve voorwaarden nageleefd? Hoe kan in deze context de bouwvergunning van een bedrijf te Appels-Dendermonde verklaard worden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Art. 11 van het KB van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen bepaalt dat in de agrarische gebieden para-agrarische bedrijven zijn toegelaten. Dit artikel geeft geen verdere specificering betreffende de para-agrarische bedrijven. Gelet op de algemeenheid van deze term en overwegende dat het onderscheid tussen agrarische, para-agrarische bedrijven enerzijds en para-agrarische bedrijven en commerciële, dienstverlenende en sommige industriële bedrijven anderzijds, moeilijk te maken is, werd het begrip „para-agrarisch bedrijf” verduidelijkt in de toelichtingsnota bij het hogergenoemd KB van 28 december 1972 (DOC 790803 van AROL). Hierbij wordt gesteld dat bij de beoordeling van het para-agrarisch karakter van een bedrijf volgende hoofdcriteria in aanmerking komen.

1. Het grondgebonden karakter van het bedrijf (b.v. Schoolhoeve);
2. de nauwe relatie met het landbouwproductieproces (b.v. landbouwloonwerkers);

3. de nauwe relatie met de voortgebrachte landbouwprodukten (met uitsluiting van loutere handel). Het betreft dus de onmiddellijke behandeling van de landbouwprodukten, welke onontbeerlijk is vooraleer deze produkten aan de commercialisatiesector toevertrouwd worden.

In het arrest dd. 16 april 1980 in de zaak Perdaen Albert, stelt de Raad van State, Afdeling Administratie VIIe kamer o.m. dat para-agrarische bedrijven, met name niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter en bedrijven voor intensieve veeteelt, in de agrarische gebieden eveneens toegelaten zijn. Hieruit volgt dat een bouwaanvraag strekkende tot het oprichten van een para-agrarisch bedrijf niet kan geweigerd worden enkel om reden dat het bedrijf niet grondgebonden is (eerste criterium bij de bepaling van een para-agrarisch bedrijf).

Deze toelichtingsnota stelt ten aanzien van de para-agrarische bedrijven dezelfde eisen als de agrarische bedrijven met name dat het moet gaan om een volwaardig (leefbaar) bedrijf. In hetzelfde arrest stelt de Raad van State dat het begrip „leefbaar bedrijf” moet verstaan worden in het raam van de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. De Raad stelt dat het begrip „leefbaar bedrijf” niet kan worden uitgelegd in de zin van „economisch” leefbaar bedrijf. Uit de toelichtingsnota blijkt dat het woord „leefbaar bedrijf” nochtans gezien wordt in de optiek van „economisch leefbaar”. De nota stelt o.m. dat het bedrijf voldoende omvangrijk dient te zijn om een normaal arbeidsinkomen te verwerven voor alle tewerkgestelde arbeidskrachten met dien verstande dat er minstens één arbeidskracht dient te zijn (volwaardig bedrijf). Gelet op het arrest van de Raad van State kan derhalve een bouwaanvraag voor een para-agrarisch bedrijf niet worden geweigerd om de enkele reden dat het bedrijf economisch niet leefbaar zou zijn.

Indien men in de toekomst vernietigingen door de Raad van State van beslissingen inzake bouwaanvragen wil vermijden, dan mag bij de beoordeling van bedrijven in de agrarische gebieden het criterium van „het niet grondgebonden zijn” of „de economische leefbaarheid” niet meer gehanteerd worden. Dit betekent dat men dan aangewezen is op louter stedenbouwkundige en planologische criteria.

Daar de grondgebondenheid en de economische leefbaarheid precies de twee hoofdcriteria zijn die aan de basis liggen van de toelichting bij art. 11, houdt dit in dat dit gedeelte van de toelichtingsnota door het arrest van de Raad van State in feite niet meer bruikbaar is en men derhalve aangewezen is op de beoordeling van een feitenkwestie.

2. In de landschappelijk waardevolle gebieden zijn in principe dezelfde ordeningsmaatregelen van toepassing als in de gewone agrarische gebieden (artikel 11). De vestiging in landschappelijk waardevolle gebieden van para-agrarische bedrijven is a fortiori niet verboden door bovengenoemd
KB

Bij elke vergunningsplichtige handeling of werk dient evenwel te worden nagegaan of de betrokken handeling of werk al dan niet dient onderworpen te worden aan bijkomende voorwaarden om verenigbaar te kunnen worden geacht met de gespecificeerde schoonheidsvoorwaarden voor het betrokken gebied.

3. Over het aantal gevallen waarin de vestiging van inpak-, conditionerings- en opslagbedrijven in het agrarisch gebied en in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied toegestaan zijn bestaan er helemaal geen statistische gegevens. Voor de vestiging van deze bedrijven is geen landschapsplan nodig. Enkel de wegeaanleg en cultuur-technische werken zoals ruilverkavelings- en andere landinrichtingswerken, in een landschappelijk waardevol gebied, geschieden aan de hand van een landschapsplan.
4. Koelplaatsen, silo's en drooginstallaties horend bij een volwaardig land- of tuinbouwbedrijf kunnen toegelaten worden in een agrarisch gebied. Het betreft installaties, welke zowel bij commerciële als bij producerende bedrijven kunnen thuishoren.

Het oprichten van dergelijke installaties als uitbreiding van een land- of tuinbouwbedrijf kan aanvaard worden, indien het er ruimtelijk mee geïntegreerd is. Het gaat om een feitenkwestie waarbij elk geval afzonderlijk dient onderzocht te worden, rekening houdend met zoveel mogelijk gegevens.

Vraag nr. 206
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer D. VERVAET

St.- Elooisberg te Lennik — Bouwtoelating voor sociale woningen

In 1974 kocht de sociale bouwmaatschappij „De Brabantsche” het gebied „Zwartenbroek-Kraaiveldweg” te Lennik aan om er sociale woningen op te richten.

Dit gebied, ook wel „De St.-Elooisberg” genaamd, heeft sinds 1977 op het gewestplan de bestemming van reservewoongebied verkregen.

De St.-Elooisberg is met zijn rijke en zeer gevarieerde flora en fauna één van de ecologisch waardevolste gebieden van het Pajottenland. De eventuele bouw van sociale woningen op deze plaats is, benevens de nadelige economische aspecten van de voorziene plaats van inplanting, derhalve een aanslag te meer op de gaafheid en de identiteit van het landschap.

Graag een antwoord op volgende vragen:

1. Werd er reeds toelating verleend om in het reserve-gebied „Zwartenbroek-Kraaiveldweg” sociale woningen te bouwen?
2. Zo ja, zijn alle andere voorziene woongebieden dan uitgeput?

Aanvullend antwoord

In aansluiting met mijn antwoord op zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. De lijst van de gemeentelijke bouwverordeningen zoals gevraagd onder punt 1. : zie lijst nr. 1.
2. De lijst van de gemeentelijke verkavelingsverordeningen zoals gevraagd onder punt 2.: zie lijst nr. 2.
3. De lijst van de gemeentelijke verordeningen op de beplantingen: zie lijst nr. 3.

Uit de gegevens van AROL blijkt dat ondertussen 18 verordeningen zijn verschenen in het Belgisch Staatsblad dat er 6 werden overgemaakt ter publikatie in het Belgisch Staatsblad en dat er nog 44 in behandeling zijn bij AROL.

Voor het overige moge ik verwijzen naar het eerste deel van mijn antwoord op de interpellatie van het geachte lid in openbare zitting van 18 oktober jongstleden.

4. Voor het antwoord op dit punt moge ik verwijzen naar het tweede deel van mijn antwoord op hoger geciteerde interpellatie.

Lijst 1**Provincie Antwerpen**

Gemeente	Datum besluit	Materie
Aartselaar	KB 13.8.1979	Vellen van bomen
Antwerpen	KB 16.6.1975	Vellen van bomen
	KB 18.10.1978	Reclame
	KB 17.1.1979	Bouwreglement
	KB 26.10.1979	Afsluiten van percelen
	MB 23.2.1983	Reclame
Baarle-Hertog	MB 24.10.1983	Beplantingsverordening
Beerzel	KB 23.11.1973	Lozing afvalwaters
Berchem	KB 22.7.1980	Reclameborden
Boechout	KB 25.6.1979	Vellen van bomen
Borgerhout	MB 24.10.1983	Beplantingsverordening
Duffel	KB 2.2.1977	Bouwen van duikers
Edegem	KB 10.1.1974	Afsluitingen binnenplaatsen en tuinen
	KB 6.2.1980	Vellen van bomen
	KB 15.1.1975	Afsluiten koeren en hovingen
Ekeren	KB 3.3.1970	Bouwverordening
	KB 15.10.1976	Vellen van bomen
Geel	KB 3.6.1975	Overwelden baangrachten
	KB 24.10.1980	Overwelden baangrachten
Grobbendonk	KB 23.1.1980	Vellen van bomen
Heist-op-den-Berg	KB 26.10.1979	Vellen van bomen
Herenthout	MB 24.10.1983	Beplantingsverordening
Hoboken	KB 23.11.1973	Warmwaterproduktie
Kapellen	KB 5.9.1979	Reclameborden
Hove	KB 27.8.1975	Vellen van bomen

Gemeente	Datum besluit	Materie
Kalmthout	KB 18.9.1979	Vellen van bomen
Kasterlee	KB 19.8.1977	Rioleringsnet
	KB 16.9.1977	Overwelden baangrachten
Kontich	K.B. 26.7.1973	Wegslotoverkluisingen
Lier	MB 24.10.1983	Beplantingsverordening
Lille	KB 4.4.1980	Opritten
Mechelen	KB 9.3.1978	Septische putten
	KB 7.11.1980	Septische putten
	MB 17.8.1983	Inbuizen van baangrachten
Merksem	KB 28.11.1973	Brandbeveiliging hoge gebouwen — bouwreglement
	MB 29.3.1984	Beplantingen
Merksplas	MB 24.10.1983	Beplantingsverordeningen
Mol	KB 3.3.1976	Overwelden berm slots
Mortsel	KEI 18.11.1971	Lozen in riolen
Nijlen	KB 18.9.1979	Vellen van bomen
Oud-Turnhout	KB 13.8.1974	Overwelden weg slots
	MB 24.10.1983	Vellen van bomen
Pulle	KB 5.5.1970	Scheidingsmuren
	KB 30.10.1975	Afsluiten binnenplaatsen
Schildre	KB 16.2.1970	Afsluitingen
Schoten	KB 28.10.1976	Vellen van bomen
Turnhout	KB 26.10.1979	Vellen van bomen
Wechelderzande	KB 14.10.1976	Berm slots
Westmalle	KB 24.11.1977	Weg slots
Wijnegem	KB 26.10.1979	Vellen van bomen
Willebroek	KB 30.4.1971	Openbare riolen — huishoudwater
	KB 5.5.1975	Strook openbare weg — nijverheidsbedrijven
Wilrijk	KB 8.6.1971	Afvalwaters
	KB 17.1.1979	Vellen van bomen
	KB 1.9.1981	Art. 59 bis
Zoersel	KB 29.11.1979	Vellen van bomen
Zwijndrecht	KB 20.5.1976	TV-FM signalen

Brabant

Gemeente	Datum besluit	Materie
Bekkevoort	MB 20.3.1984	Beplantingen
Boutersem	MB 20.3.1984	Beplantingen
Glabbek	MB 20.3.1984	Beplantingen
Grimbergen	KB 28.8.1970	Elektriciteit
	MB 26.3.1984	Boomkapping
Hekelgem	MB 24.10.1983	Beplantingen
Kapelle o/d Bos	MB 20.3.1984	Vellen van bomen
Kessel-Lo	KB 12.5.1971	Bouwverordening
	KB 2.7.1973	Bouwverordening
Kortenberg	MB 24.10.1983	Beplantingen

Gemeente	Datum besluit	Materie
Langdorp	KB 23.8.1976	Kabeltelevisie
Londerzeel	KB 13.5.1980	Vellen van bomen
Lubbeek	MB 24.10.1983	Groene zones
Meise	KB 27.3.1979	Boomkapping
Zemst	MB 24.10.1983	Beplantingen
Linter	MB 24.10.1983	Beplantingen
Wemmel	KB 24.9.1973	Bouwverordening

Limburg

Gemeente	Datum besluit	Materie
Bocholt	KB 8.11.1979	Dansgelegenheden
Bree	KB 25.9.1979	Dansgelegenheden
Genk	KB 23.4.1976	Reclame
Halen	KB 6.2.1980	Dansgelegenheden
Hamont	KB 25.9.1979	Reclamepanelen
	KB 8.11.1979	Dansgelegenheden
Lanaken	KB 8.11.1979	Dansgelegenheden
Neerpelet	KB 8.11.1979	Dansgelegenheden
	MB 27.7.1983	Reclamepanelen
Nieuwerkerken	KB 25.9.1979	Dansgelegenheden
Paal	KB 5.12.1974	Vellen van bomen
Riemst	KB 25.9.1979	Dansgelegenheden
St.-Truiden	KB 5.5.1980	Dansgelegenheden
Wellen	KB 25.9.1979	Dansgelegenheden
Zutendaal	KB 8.11.1979	Dansgelegenheden

Lijst 1

Provincie : Oost-Vlaanderen : Allerlei

Gemeente	Datum besluit	Materie
Aalter	13.8.1981	Reclame
Aalst	13.12.1977	Gem. bouwverordening
Destelbergen	23.4.1976	Wijz. gem. bouwreglement
Erpe	2.10.1973	Gas+ elektr. in privé V.K.
Gent	10.9.1973	Install. centr. verwarm.
	27.6.1975	Verfraaiing+ neth. woningen
	8.12.1978	Parkeerplaatsen
Hamme	23.11.1973	Install. centr. verwarm.
Kemzeke	13.8.1974	Centr. verwarming
Kluisbergen	30.11.1972	Regl. op kramers
Kruikeke	23.10.1975	Bouwverordening
Laarne	27.12.1977	Hoogte van afsluitingen

Gemeente	Datum besluit	Materie
Lochristi	29.11.1979	Openen van straten in private verkavelingen
Ressegem	6.3.1964	Wijz. bouwverordening
Ronse	16.10.1975	TV + FM in privé V.K.
Schellebelle	27.9.1976	Afsluiting langs openbare veldweg
Schorisse	29.9.1976	Achteruitbouwzone
Sint-Gillis-Dendermonde	6.3.1970	Zonnetenten
Sint-Gillis-Waas	20.6.1974	Centr. verwarming
Sint-Maria-Oudenhove	10.9.1973	Gas + elektr. leidingen
Sint-Niklaas	28.11.1973	Inst. centr. verwarming
Sint-Pauwels	23.11.1973	Inst. centr. verwarming
Stekene	5.3.1963	Bouwverordening
	23.11.1973	Centr. verwarming
Temse	28.12.1977	Brandbeveiliging in dancings
	11.7.1978	Reclame, uithangborden
	3.8.1973	Centr. verwarming
Ninove	17.7.1967	Toezicht bouwwerken
Lede	18.9.1979	Verkavelingsverordening

Lijst 1

Provincie : Oost-Vlaanderen : vellen van bomen

Gemeente	Datum besluit
Aalst	28.11.1973
	13.12.1977
Aalter	28.11.1973
	1.3.1979
Adegem	19.10.1973
Afsnee	23.11.1973
Assenede	28.11.1973
Bassevelde	23.11.1973
Bavegem	28.11.1973
Bazel	20.9.1976
Beerveelde	28.11.1973
Bellem	28.11.1973
Berlare	4.7.1974
Beveren- Waas	28.11.1973
Boekhoute	28.11.1973
Brake	28.11.1983
Buggenhout	13.7.1977
Burst	1.10.1974
Daknam	23.11.1973
Deinze	20.11.1973
	18.4.1978
De Klinge	28.11.1973

Gemeente	Datum besluit	Gemeente	Datum besluit
Dendermonde	7.9.1978	Nieuwerkeren	23.11.1973
De Pinte	26.9.1977	Nieuwerkeren-Waas	28.11.1973
Destelbergen	4.7.1974 30.10.1978	Nokere	28.11.1973
Dikkelvenne	28.11.1973	Olsene	28.11.1973
Drongen	21.5.1974	Ooike	21.1.1975
Eeklo	23.11.1973	Oostakker	28.11.1973
Erembodegem	28.11.1973	Oosteeklo	28.11.1973
Erpe	23.11.1973	Oosterzele	20.6.1974 30.10.1978
Ertvelde	23.11.1973	Ottergem	23.11.1973
Etikhove	28.11.1973	Overmere	28.11.1973
Evergem	28.11.1973 22.9.1977	Ressegem	28.11.1973
Gent	16.1.1980	Ronsele	21.6.1974
Geraardsbergen	23.11.1973	Schellebelle	28.11.1973
Gentbrugge	11.3.1975	Semmerzake	28.11.1973
Gijzegem	28.5.1974	Sinaai	28.11.1973
Gottem	28.11.1973	Sint-Amandsberg	28.11.1973
Grimminge	28.11.1973	Sint-Gillis-Waas	7.7.1976 27.2.1978
Haaltert	28.11.1973	Sint-Maria-Lierde	28.5.1974
Hansbeke	28.11.1973	Sint-Martens-Latem	23.11.1973 26.9.1977
Herdersem	23.11.1973	Sleidinge	20.11.1973
Hillegem	13.6.1974	Ursel	28.11.1973
Iddergem	28.11.1973	Vinderhaute	23.11.1973
Kaprijke	28.11.1973 18.7.1978	Vosselare	28.11.1973
Kieldrecht	28.11.1973	Vurste	23.11.1973
Kluisbergen	28.11.1973	Waarschoot	23.11.1973
Knesselare	13.8.1979	Waasmunster	23.11.1973
Kruishoutem	23.11.1973	Wannegem-Lede	23.11.1973
Lebbeke	23.11.1973 22.9.1977	Wichelen	23.11.1973
Ledeberg	28.11.1973	Wontergem	23.11.1973
Lokeren	28.11.1973 28.8.1979	Zevergem	28.11.1973
Lochristi	23.11.1973 19.8.1977	Zelzate	1.10.1974
Lovendegem	28.11.1973	Zomergem	30.10.1978
Maldegem	28.11.1973	Zottegem	28.11.1973
Melle	28.11.1973 24.4.1978	Zulte	28.11.1973 30.10.1978
Merelbeke	21.6.1974 30.10.1978	Provincie West-Vlaanderen	
Mespelare	28.11.1973	Gemeente	Datum besluit
Moerbeke-Waas	23.11.1973	Aarsele	KB 26.6.74
Moorsele	23.11.1973	Alveringem	KB 16.9.77
Munte	16.5.1974	Anzegem	KB 4.11.77 KB 20.3.79
Nevele	13.2.1975 13.7.1977	Beemem	KB 9.10.80
			Materie
			Vellen van bomen
			Vellen van bomen
			Vellen van bomen
			Regenwaterreservoirs
			Vellen van bomen

Gemeente	Datum besluit	Materie	Gemeente	Datum besluit	Materie	
Bellegem	KB 4. 7. 74	Vellen van bomen	Koekelare	KB 2. 7. 74 KB 7.9.78	Vellen van bomen Regenwaterreservoirs	
Blankenberge	KB 18.10.74	Vellen van bomen	Koksijde	KJ3 5.12.75	Brandbeveiliging	
	KB 23. 4. 76	Parkeergarages		KB 18.10.78	Vellen van bomen	
	KB 18. 4. 78	Parkeergarages	Kortemark	KB 24.4.78	Regenwaterreservoirs	
	KB 30. 6. 78	Waterreservoirs		Kortrijk	KB 27. 4. 73	Danszalen
	KB 18. 12. 79	Parkeergarage			KB 19. 7. 74	Vellen van bomen
MB 26.4.84	luifels	KB 10. 3. 76	Brandvoorschriften			
Bredene	KB 17.1.79	Regenwaterreservoirs	KB 9. 11. 76	Art. 39 en 40 Sted. bouw- reglement		
Brugge	KB 28. 3. 73	Drankgelegenheden	Kuume	KB 20. 6. 77	Danszalen	
	KB 3. 3. 75	Vellen van bomen		KB 27. 2. 78	Regenwaterreservoirs	
	KB 16. 2. 76	Zonneschermen	Ledegem	KB 27. 2. 78	Vellen van bomen	
	KB 25. 4. 77	Toegankel.mindervalieden		Ledege	KB 6. 6. 78	Regenwaterreservoirs
	KB 7. 10. 77	Uitvoeren van werken			KB 27. 2. 78	Regenwaterreservoirs
KB 14. 3. 83	Publiciteit	Leffinge	KB 26. 6. 74	Vellen van bomen		
Damme	KB 26. 6. 74	Vellen van bomen	Leisele	KB 2. 7. 74	Vellen van bomen	
	KB 29. 8. 77	Vellen van bomen	Lendeledede	KB 1. 3. 79	Regenwaterreservoirs	
	KB 14. 4. 78	Landbouwwegen	Lichtervelde	KB 26. 6. 74 KB 28. 2. 78	Vellen van bomen Regenwaterreservoirs	
Deerlijk	KB 28. 2. 78	Regenwaterreservoirs	Lo	KB 9. 3. 78	Regenwaterreservoirs	
	Ia 4. 7. 74	Vellen van bomen		Loppem	KB 1. 10. 74	Vellen van bomen
Dentergem	KB 19. 7. 74	Vellen van bomen	Markegem	KB 21.6.74	Vellen van bomen	
	KB 20. 12. 77	Vellen van bomen	Menen	KB 28. 8. 79	Vellen van bomen	
Diksmuide	KB 2. 7. 74	Vellen van bomen	Mesen	KB 16. 9. 77 KB 7. 9. 78	Vellen van bomen Vellen van bomen	
	KB 9. 8. 78	Regenwaterreservoirs	Meeterkerke	KB 14. 3. 75	Vellen van bomen	
	MB 26.3.84	Beplantingen		Merkem	KB 26. 6. 74	Vellen van bomen
Spiere-Helkijn	KB 18.4.78	Regenwaterreservoirs	Meulebeke	KB 11. 7. 78	Regenwaterreservoirs	
		Vellen van bomen	Middelkerke	KB 15. 7. 74 KB 18. 10. 77	Vellen van bomen Vellen van bomen	
Ettelgem	KB 4. 7. 74	Vellen van bomen	Moen	KB 4.7.74	Vellen van bomen	
Geluveld	KB 15. 5. 72	Brandbeveiliging		Moorsele	KB 1.10.74	Vellen van bomen
Gistel	KB 19. 7. 74	Vellen van bomen	Moorslede	KB 2. 7. 74	Vellen van bomen	
	KB 27. 2. 78	Regenwaterreservoirs		KB 27. 12. 77	Vellen van bomen	
Gits	KB 13. 9. 74	Vellen van bomen	Nieuwpoort	KB 7. 2. 78	Waterreservoirs	
	KB 31. 7. 74	Vellen van bomen		KB 18. 4. 78	Beschadigen Openb. weg	
Handzame	KB 31. 7. 74	Vellen van bomen	Oedelem	KB 10.9.70	Brandveiligheid	
Heestert	KB 26. 6. 74	Vellen van bomen		KB 8.11.71	Veiligheid bij nieuwbouw	
Heule	KB 4. 7. 74	Vellen van bomen	Oostende	KB 9. 8. 74	Vellen van bomen	
Hooglede	KB 5. 10. 79	Regenwaterreservoirs		KB 3. 3. 70	Wateraansluiting	
Houthulst	KB 1. 10. 74	Vellen van bomen	KB 14. 5. 76	Uithangborden		
	KB 13. 12. 77	Vellen van bomen	Oostkamp	KB 27. 2. 78	Regenwaterreservoirs	
Ieper	KB 18. 10. 74	Vellen van bomen		KB 26. 3. 84	Vellen van bomen	
	KB 27. 2. 78	Regenwaterreservoirs	Oostrozebeke	KB 13. 9. 74	Vellen van bomen	
	KB 20. 11. 79	Vellen van bomen		KB 6. 6. 78	Waterreservoirs	
Ingelmunster	KB 16. 9. 77	Vellen van bomen	Oudenburg	KB 25. 9. 79	Regenwaterreservoirs	
	KB 18. 4. 78	Regenwaterreservoirs		KB 13. 3. 80	Vellen van bomen	
Ingooigem	KB 19. 7. 74	Vellen van bomen	Passendale	KB 13. 6. 74	Vellen van bomen	
	KB 29. 12. 75	Vellen van bomen		Pittem	KB 13. 9. 74	Vellen van bomen
KB 7. 2. 78	Regenwaterreservoirs	KB 30. 1. 78	Vellen van bomen			
Jabbeke	KB 30. 10. 78	Vellen van bomen	KB 7. 2. 78	Regenwaterreservoirs		
	KB 10. 3. 79	Regenwaterreservoirs	Poperinge	KB 4. 7. 74	Vellen van bomen	
Kachtem	KB 4. 7. 74	Vellen van bomen		KB 27. 12. 77	Vellen van bomen	
	Klemskerke	KB 31. 7. 74	Vellen van bomen			
Knokke-Heist		KB 15. 7. 74	Vellen van bomen			
	KB 8. 9. 76	Tuinhuisjes				
	KB 24. 1. 79	Bouwwerken				
	KB 13. 8. 79	Tuinhuisjes+ bergplaatsen				
	KB 6. 2. 80	Oprichten afsluitingen				
KB 4. 4. 80	Bouwwerken in toeristische zone					

Gemeente	Datum besluit	Materie
Proven	KB 4.7.74	Vellen van bomen
Rekkem	KB 21.6.74	Vellen van bomen
Reningelst	KB 13.9.74	Vellen van bomen
Roeselare	KB 5.2.75	Vellen van bomen
	KB 13.12.77	Vellen van bomen
	KB 7.2.78	Regenwaterreservoirs
Roksem	KB 13.9.74	Vellen van bomen
Ruiselede	KB 27.2.78	Regenwaterreservoirs
	KB 26.3.84	Vellen van bomen
Rumbeke	KB 1.10.74	Vellen van bomen
Schuijerskapelle	KB 10.6.74	Vellen van bomen
Sijsele	KB 4.7.74	Vellen van bomen
St. Baafs-Vijve	KB 26.6.74	Vellen van bomen
St. Eloois-Winkel	KB 13.6.74	Vellen van bomen
	KB 30.10.75	Groenscherm
Snellegem	KB 19.7.74	Vellen van bomen
Staden	KB 27.2.78	Regenwaterreservoirs
Tiegem	KB 5.7.76	Vellen van bomen
Tielt	KB 4.7.74	Vellen van bomen
	KB 13.5.75	Vellen van bomen
	KB 18.4.78	Vellen van bomen
	KB 15.12.78	Regenwaterreservoirs
Varsenare	KB 15.7.74	Vellen van bomen
Veurne	KB 15.7.74	Vellen van bomen
	KB 10.3.76	Tuinhuisjes
	KB 13.12.77	Vellen van bomen
	KB 2.10.79	Regenwaterreservoirs
Vladslo	KB 13.9.74	Vellen van bomen
Waregem	KB 27.12.77	Vellen van bomen
	KB 18.4.78	Waterreservoirs
Wervik	KB 27.2.78	Regenwaterreservoirs
Westende	KB 18.10.74	Vellen van bomen
Westkerke	KB 13.9.74	Vellen van bomen
Westouter	KB 4.7.74	Vellen van bomen
Wevelgem	KB 8.12.77	Vellen van bomen
	KB 25.9.79	Regenwaterreservoirs
Wielsbeke	KB 16.2.79	Regenwaterreservoirs

Verordeningen inzake beplantingen

Gemeente	Gemeenteraadsbesluit	Advies bestendige deputatie	Advies prov. dienst	Advies A.R.O.L.	Terug naar de gemeente voor aanpassing	Goedkeuring gevraagd aan de gemeenschapsminister	Vraag om verschijning in B.S.	Verschijning in B.S.
Alken	29.8.1980			×				
Baarle-Hertog	26.6.1980							24.3.1984
Bekkevoort	3.9.1980						X	
Bertem	13.3.1980				X			
Bierbeek	3.6.1980				X			
Bilzen	30.11.1983			×				
Blankenberge	10.12.1980		×					
Bonheiden	24.1.1981					X		
Borgerhout	3.11.1980							24.3.1984
Borgloon	26.4.1979			×				

Gemeente	Datum besluit	Materie
Wilskerke	KB 15.7.74	Vellen van bomen
Wingene	KB 7.2.78	Waterreservoirs
Zedelgem	KB 13.9.74	Vellen van bomen
Zonnebeke	KB 6.6.78	Regenwaterreservoirs
Zuienkerke	KB 21.1.75	Vellen van bomen
	KB 27.2.78	Waterreservoirs
Zwevegem	KB 2.7.74	Vellen van bomen
	KB 16.9.77	Vellen van bomen
	KB 7.2.78	Regenwaterreservoirs
De Haan	KB 18.10.77	Vellen van bomen
	KB 9.3.78	Regenwaterreservoirs
Heuveland	KB 27.2.78	Regenwaterreservoirs
Vleteren	KB 27.12.77	Vellen van bomen
	KB 24.4.78	Regenwaterreservoirs

Lijst 2 — Verkavelingsverordeningen

Antwerpen

Gemeente	Datum besluit	Materie
Geel	KB 26.10.1979	Verkavelingsverordening

Limburg

Gemeente	Datum besluit	Materie
Bree	KB 29.3.1978	Verkavelingen
Diepenbeek	KB 4.4.1980	Verkavelingen
Opitter	KB 3.12.1976	Verkavelingen

Oost-Vlaanderen

Gemeente	Datum besluit	Materie
Lede	KB 18.9.1979	Verkavelingsverordening

Gemeente	Gemeente- raadsbesluit	Advies bestendige deputatie	Advies prov. dienst	Advies A.R.O.L.	Terug naar de gemeente voor aanpassing	Goedkeuring gevraagd aan de gemeenschaps- minister	Vraag om verschijning in B.S.	Verschijning in B.S.
Boutersem	29.5.1980							
Bree	20.9.1979 23.12.1980 (= herzien besluit)			x				
Diepenbeek	13.6.1980			x				24.5.1984
Diksmuide	23.6.1980							
Glabbeek-Zuurbemde	0.7.1980							24.5.1984
Grimbergen								
Ham	6.10.1983			x				
Hamont-Achel	6.2.1981			x				
Hechtel-Eksel	7.3.1980			x				
Heers	.6.1980			x				
Hekelgem	.6.1980							14.3.1984
Hemiksem	6.6.1983				x			
Herent	9.3.1975 24.1980 herzien besluit)							24.3.1984
Hemthout	19.9.1980							
Herk-de-Stad	12.4.1980			x				
Herselt	19.2.1982				x			
Herstappe	15.4.1980			x				
Heusden-Zolder	5.10.1983			x				
Holsbeek	23.10.1980				x			
Kapelle-op-den-bos	20.5.1980							
Keerbergen	25.5.1980			x				
Kinrooi	2.7.1979			x				
Knesselare	24.6.1980		x					
Kortenberg	50.6.1980							24.3.1984
Lanaken	13.9.1980			x				
Leuven	19.11.1979				x			
Liedekerke	12.6.1980			x				
Lier	15.9.1980							
Linter	18.11.1982							24.3.1984
Lubbeek	2.9.1978							24.3.1984
Lummen	27.3.1981			x				
Maaseik	23.4.1980		x					
Maasmechelen	20.5.1980			x				
Maldegem	28.1.1981							24.5.1984
Mechelen	8.9.1983			x				
Meeuwen-Gruitrode	23.3.1982			x				
Merchtem	27.1.1981				x			
Merksem	23.9.1980							24.5.1984
Merksplas	1.9.1980							24.3.1984
Nieuwerkerken	29.4.1980			x				
Oostkamp	27.5.1982							24.5.1984
Opwijk	20.5.1983			x				
Oud-Turnhout	27.3.1980							24.3.1984
Peer	28.3.1980			x				
Riemst	15.4.1980			x				
Ruislede	12.3.1982							24.5.1984
Rumst	24.11.1983			x				
Stabroek	28.2.1983 29.8.1983 (herzien besluit)			x				
Steenokkerzeel	14.4.1978				x			
Ternat	4.3.1980				x			
Tessenderlo	21.4.1980			x				
Tongeren	30.6.1980			x				

Gemeente	Gemeenteraadsbesluit	Advies bestendige deputatie	Advies prov. dienst	Advies A.R.O.L.	Terug naar de gemeente voor aanpassing	Goedkeuring gevraagd aan de gemeenschapsminister	Vraag om verschijning in B.S.	Verschijning in B.S.
Torhout	27.2.1984			×				
Wellen	15.4.1980			×				
Wuustwezel	28.7.1981 14.5.1984 (nieuw besluit)			×				
Zedelgem	17.12.1980							24.5.1984
Zelzate	14.7.1980							24.5.1984
Zemst	29.5.1980							30.3.1984

Vraag nr. 217
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer J. DE MOL

Het mini-decreet van 28 juni 1984 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 — Toepassing

Dit decreet en besluit verschenen in het Belgisch Staatsblad op 30 augustus 1984. Ze zijn thans van kracht geworden. Over hun uitvoerbaarheid en toepassingswijze heerst de grootste onduidelijkheid. AROL weet niet welke antwoorden er moeten gegeven worden op de vragen van gemeenten en particulieren. Men verwijst er alleen naar uw kabinet, waar het uitvoeringsbesluit ontworpen werd.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Waarom werden artikelen 20 en 21 van het KB van 28 december 1972 betreffende de gewestplannen niet opgegeven of ingetrokken? Mogen deze artikelen nog toegepast worden? Mag men bv. bij verbouwingen kiezen tussen de toepassing van art. 79 van het decreet en art 2 1. van het KB van 13 december 1978 dat in Vlaanderen geen toepassing meer mag vinden en nog altijd niet ingetrokken?
2. Wanneer verschijnen de overige twee besluiten van de Vlaamse Executieve, in uitvoering van dit decreet nl. over de aanwijzing van de gebieden waarbinnen afwijkingen mogen gegeven worden en over de wijze van het openbaar onderzoek? Welke dossiersamenstelling geldt er voor de gevallen van art. 78, dat art. 44, § 1 met een 7e punt aanvult ?
3. Mag art. 79 reeds in de periode voor het verschijnen van het uitvoeringsbesluit in alle zones van het gewestplan toegepast worden?
4. Zijn er richtlijnen in het verschieft over de toepassing van dit uithollingsdecreet? Wanneer zullen de richtlijnen over art. 21 ingetrokken worden?
5. Waarom besloot de Vlaamse Executieve de ontwerprijst met betrekking tot de aanwijzing van de gebieden en de modaliteiten van het openbaar onderzoek, naar een werkgroep te verwijzen? Meent u niet dat dit te maken heeft met kritieken gronde op het uithollingsdecreet?
6. Art. 79 is niet van toepassing binnen een APA. Een gemeente die nu overeenkomstig art. 14, —

3de alinea het gewestplan als APA overgenomen heeft, kan geen art. 79 meer invoeren. Zal dit niet discriminerend werken?

7. Zal de heer Gemeenschapsminister er over waken dat artt. 78 en 79 niet de regel worden en altijd toegestaan worden, in het licht van het feit dat het in se uitzonderingsregelen zijn of afwijkingen, waarover de constante rechtspraak van de Raad van State nog steeds wijst op het beperkend karakter ervan.
8. Met deze bijkomende wetgeving op de ruimtelijke ordening dringt zich de codificatie nog meer op. Werd ter zake reeds een initiatief genomen. Gezien het niet opportuun geacht werd op AROL een juridische dienst te installeren stelt zich de vraag welke instantie met deze taak kan belast worden.

Antwoord

1. In zitting van 3 oktober 1984 heeft de Vlaamse Executieve zich akkoord verklaard met het ontwerp-besluit houdende opheffing van het art. 21 van het KB van 28.12.1972. Bij verbouwingen kan geen toepassing meer worden gemaakt van het artikel 21. Het artikel 79 van het decreet heeft enkel betrekking op het ver-, herbouwen of uitbreiden van bestaande gebouwen daar waar art. 20 van het KB van 28.12.1972 betrekking heeft op het oprichten van bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen en als dusdanig niet werd gewijzigd door de bepalingen van het artikel 79 van het decreet.
2. De Vlaamse Executieve heeft eveneens in haar zitting van 3 oktober 1984 zich akkoord verklaard met het ontwerp-besluit waarbij de modaliteiten van het openbaar onderzoek worden bepaald, dat moet worden ingesteld wanneer toepassing wordt gemaakt van het art. 79 van het decreet en met het ontwerp-besluit waarbij de samenstelling wordt bepaald van het dossier voor een aanvraag tot gebruikswijziging.

Deze besluiten zullen, zodra zij door de diensten van het Vlaamse Ministerie zijn vertaald, zo vlug mogelijk voor publicatie naar het Belgisch Staatsblad worden gestuurd. In uitvoering van art. 79 dient geen besluit te worden opgesteld waarbij de gebieden worden aangewezen waarbinnen toepassing kan worden gemaakt van dit artikel, wel dient de Executieve te bepalen binnen welke ge-

- bieden het ver-, herbouwen of uitbreiden van gebouwen helemaal niet of slechts gedeeltelijk kan worden toegepast. Een ontwerp-besluit in deze zin wordt thans besproken in de werkgroep „ad hoc” van de Vlaamse Executieve.
3. Krachtens art. 79 van het decreet zelf kunnen de bepalingen van dit artikel in alle gebieden van het gewestplan worden toegepast tenzij de Executieve het anders bepaalt.
  4. De tekst van het decreet zelf, alsook van de desbetreffende uitvoeringsbesluiten bevatten reeds een aantal criteria waaruit duidelijk de draagwijdte van de bepalingen ervan blijkt. Daarnaast zal bij een aantal uitvoeringsbesluiten een verslag aan de Executieve worden gevoegd waarin nog een nadere toelichting zal worden gegeven over de toepassing van deze besluiten. Vermits art. 21 wordt opgeheven, worden uiteraard ook automatisch de richtlijnen i.v.m. de toepassing ervan opgeheven.
  5. Niet de Vlaamse Executieve maar ikzelf heb het initiatief genomen om de uitvoeringsbesluiten aan de werkgroep „ad hoc” voor te leggen vooraleer daarover het akkoord van de Executieve te vragen. Dit houdt verband met het technisch karakter van deze besluiten.
  6. Er dient onderscheid gemaakt tussen artt. 78 en 79.
Art. 78 voert een geheel nieuwe bepaling in die voordien nog niet bestond : de vergunningsplicht voor sommige gebruikswijzigingen van vergunde gebouwen.
Het niet naleven van deze verplichting door de burgers kan gesanctioneerd worden. Dit houdt in dat het toepassingsdomein ook door de burgers nauwkeurig moet gekend zijn.
Art. 79 daarentegen heeft betrekking op art. 21 van het KB van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, met name de mogelijkheid tot ver-, herbouwen en uitbreiden van bestaande gebouwen, waarvan de bestemming niet overeenkomt met deze van het gebied van het gewestplan waarin ze gelegen zijn.
Het is logisch te stellen dat in de context van art. 79 niet alleen de gewestplannen bedoeld worden, maar tevens de algemene plannen van aanleg die de bepalingen van het gewestplan hebben overgenomen.
Dat deze plannen van aanleg niet uitdrukkelijk vermeld zijn in art. 79 is blijkbaar hieraan te wijten dat in de geest van dit artikel het zo evident is dat ook de algemene plannen van aanleg die de gewestplannen overnemen, mede bedoeld zijn, dat hieromtrent noch bij de besprekingen in de commissie van de Vlaamse Raad, waarvan het geachte lid deel uitmaakt, noch in de Vlaamse Raad zelf enige bemerking is geformuleerd.
  7. Er dient opgemerkt dat in eerste instantie het de gemachtigde ambtenaar is alsmede het college van burgemeester en schepenen die de beslissingen treffen inzake bouwaanvragen. De Gemeenschapsminister beslist slechts in laatste instantie, bij beroep in toepassing van art. 55 van de stedenbouwwet.

Er kan bovendien opgemerkt dat wat de toepassing van art. 79 betreft de wetgever zelf reeds enkele voorzorgen heeft ingebouwd, nl.:

- de aanvraag tot her- of verbouwen en uitbreiding moet onderworpen worden aan een openbaar onderzoek ;
  - de beslissing (ook als deze positief is) moet gemotiveerd worden.
8. Verwijzend naar mijn antwoord op punt 1 van de vraag nr. 218 van 28 september 1984 van het geachte lid kan ik nogmaals bevestigen dat aan AROL gevraagd werd de bestaande reglementering inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening (wetten en uitvoeringsbesluiten) te coördineren in één overzichtelijke code.

Vraag nr. 222
(zitting 1983-1984)
van 28 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Ruilverkaveling te Meerhout — Bescherming van het landschap

In Meerhout is een ruilverkaveling gepland wat zoals elders op heel wat tegenstand stuit.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel ha bedraagt het gebied dat te Meerhout in het ruilverkavelingsplan valt?
2. Hoeveel kilometer in totaal bedragen de af te schaffen en nieuw aan te leggen wegen?
3. Vallen in dit ruilverkavelingsplan beken en grachten en zo ja, worden deze al of niet rechtgetrokken? Eventueel, over welke lengte? Welke zijn deze grachten en beken?
4. Wat zal deze ruilverkaveling aan de gemeenschap kosten?
5. Zal bij deze verkaveling rekening gehouden worden met het natuurpatrimonium? Eventueel, hoe zal dit zich in de praktijk uiten?
6. Hoeveel eigenaars zijn bij deze ruilverkaveling betrokken en hoeveel verzetten zich tegen deze verkaveling en hoeveel zijn voorstander?

Antwoord

Het zal het geachte lid wel niet onbekend zijn dat de tegenstand tegen de ruilverkaveling, waarop hij allusie maakt in zijn inleiding, slechts sporadisch voorkomt, meestal een tijdelijk karakter heeft en hoofdzakelijk aangetroffen wordt bij personen die er geen uitstaans mee hebben. Naarmate de betrokken personen beter worden ingelicht en de uitvoering van het project zien vorderen, neemt de tevredenheid toe.

Op zijn concrete vragen heb ik de eer aan het geachte lid de volgende antwoorden te verstrekken:

1. De ruilverkaveling Meerhout heeft een oppervlakte van 1.122 ha.

2. Er zullen in totaal 29 km wegen worden aangelegd en voorzien van een passende verharding. Er zullen 6,7 km wegen worden afgeschaft; hiervan was slechts 0,9 km effectief in gebruik. De afschaffing van de overige 5,8 km wegen is bijgevolg slechts een administratieve regularisatie van de bestaande toestand, zoals die zich of het terrein voordoet.
3. Wat de beken en grachten betreft, beperk ik mij tot de beschermde waterlopen met een lengte van 16 km, namelijk de Halfwegloop (7,9 km), de Oversteense loop (2,3 km), de Luikse beek (2,1 km) en de Schaffelare-Gestel loop (3,7 km).

Het profiel van deze waterlopen wordt aangepast aan de gewijzigde debieten en de gewenste profielen voor een normale landbouuitbating. Op sommige plaatsen wordt zowel met het natuurbehoud als met de landbouw rekening gehouden. De tracés volgen de valleien. Eventuele aanpassingen zijn ontworpen mede in functie van het behoud van landschapselementen. De taluds worden ingezaaid en plaatselijk voorzien van houten beschoeiingen. Wat de niet beschermde waterlopen betreft, zal overgegaan worden tot het graven van nieuwe kavelgrachten en het dempen van vervallen gedeelten in functie van het nieuwe kavelpatroon en van de beoogde waterbeheersing.

4. Op basis van de reeds bekende aanbestedingsprijzen kan de totale kostprijs van deze ruilverkaveling, die benevens de typische ruilverkavelingsinvesteringen tevens een grondige vernieuwing van het gemeentelijk wegenpatrimonium en een op puntstelling van het afwateringssysteem nastreeft, geraamd worden op 174,7 miljoen fr., te verdelen als volgt:

- Vlaams Gewest: 138,8 miljoen fr.
- Provincie: 8,2 miljoen fr.
- Gemeente: 14,9 miljoen (onder voorbehoud van goedkeuring door de Gemeente)
- Belanghebbenden : 12,8 miljoen fr.

5. Het Limburgs studiecetrum voor Toegepaste Ecologie — Centrum voor Bosbiologisch Onderzoek — te Bokrijk werd door het comité belast met de opstelling van het landschapsplan. Benevens een gedetailleerde inventarisatie van het landschap werd ook een grondige studie van de ecotopen doorgevoerd. Op grond van deze studie zijn adviezen ter bescherming en inrichting van het landschap geformuleerd in het structuurplan (198 1). De vormgeving van de ruilverkaveling is gesteund op de bevestiging van de hoofdstructuren van het landschap; dit zijn de landschapselementen van eerste orde, die de ruimtelijke eenheden afbakenen waarbinnen de perceelsgroepering zal plaatsvinden. Het bewaren van deze hoofdstructuren gebeurt door de landschapselementen, die deze structuren samenstellen, te voorzien van een functie, een statuut en een beheer. Daarbij wordt gebruik gemaakt van het samenvallen met en het markeren van infrastructuurelementen en kavelgrenzen en van „maatregelen van landinrichting“ waarbij gronden bestemd worden voor natuur en landschapszorg, en ingericht en overgedragen worden voor verder beheer. Door de mo-

gelijkheden van opname in het openbaar domein en de overdracht aan openbare besturen worden statuut en beheer geregeld. In dit kader zal ondermeer aan reservaatvorming gedaan worden voor enkele ecologisch waardevolle gebiedjes. Landschappelijk belangrijke begroeide stroken zullen overgedragen worden en nieuwe groenstroken aangelegd voor een gezamenlijke lengte van meerdere kilometers. Het accentueren van de structuurvormende landschapselementen zal gebeuren door aanvullende of nieuwe beplantingen en door ruimte toe te voegen voor een verdere spontane ontwikkeling, waardoor waardevolle begroeiingen massiever kunnen worden.

Binnen de ruimte gegeven door het aldus verstevigde basispatroon van het landschap zal de nieuwe kavelindeling en kavelinrichting plaats vinden. In de ontwerpen ervan is gestreefd naar een functioneel behoud van een aantal landschapselementen van lagere orde, karakteristiek voor het deelgebied.

In de loop van 1985 zal een aanvang gemaakt worden met de opstelling van het landschapsontwikkelingsplan, dat in hoofdzaak gericht zal zijn op de studie van nieuwe beplantingen.

6. In de ruilverkaveling Meerhout zijn 1.427 eigenaars betrokken. In de winter 1982-83 is met alle betrokkenen contact opgenomen om de individuele eigendoms- en gebruikssituatie te bespreken. De meesten zijn hierop ingegaan en hebben hun wensen en bedenkingen ten opzichte van de herverkavelingsvoorstellen kunnen uiten. Met deze informatie werden de plannen aangepast en in de lente van 1984 werden de gewijzigde voorstellen opnieuw besproken met allen, die bij een wijziging betrokken waren. Tijdens deze gesprekken is geen verzet tegen de ruilverkaveling tot uiting gekomen.

**Vraag nr. 223
(zitting 1983-1984)
van 3 oktober 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Spoorwegtracé Genk-Maasmechelen — Beslissing inzake wijziging gewestplan

Het Maasland vraagt een zo spoedig mogelijke beslissing, die het spoorwegtracé Genk-Maasmechelen op het gewestplan vastlegt.

Graag vernam ik van de geachte Minister antwoord op de volgende vragen.

1. Is inzake deze noodzakelijke gewestplanwijziging reeds enige principiële beslissing genomen?
2. Binnen welke termijn deze wijziging een feit kan zijn?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ingevolge een coördinerende vergadering, gehouden op mijn kabinet van 22 maart 1984, bij schrijven van 5 april 1984 de Minister van verkeers-

wezen werd verzocht een milieu-effect rapport in de brede zin opgevat, alsook een prioriteitenrapport en zijn beleidsalternatieven openbaar vervoer voor de streek (ruim kader) voor te leggen.

Daar tot op heden geen gevolg werd gegeven aan dit verzoek bleef het dossier in beraad.

Ondertussen werd vernomen dat het Ministerie van verkeerswezen omtrent de inhoud van het milieu-effect-rapport een bespreking zal vooropstellen. Van zodra deze vraag officieel wordt gesteld zal er onverwijld op ingegaan worden.

U begrijpt dat, alvorens een wijziging van het gewestplan kan overwogen worden, vooreerst een duidelijk inzicht in de situatie vereist is. Ik moge hierbij nog vermelden dat de spoorwegverbinding Genk-Maasmechelen voor mij ook een beleidsprioriteit blijft.

Vraag nr. 224
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Illegale kiezelwinning in het Gerstenbos te Dilsen — Beteugeling

Reeds geruime tijd bestaat er een controverse omtrent de illegale kiezelwinning in het Gerstenbos te Dilsen door de firma LKW. Volgens een onderzoek ter plaatse ingesteld door de diensten van Stedebouw waren er „geen aanwijzingen die op enige ontgrindingsactiviteit wijzen“. Volgens de plaatselijke leefmilieuverenigingen is deze vaststelling nogal voor de hand liggend, aangezien de exploitatie dievelings gebeurt, buiten de normale werkuren, gedurende korte periodes, waarbij zelfs gebruik zou worden gemaakt van waamemerssposten die ieder onraad signaleren aan de arbeiders in de groeve.

Mag ik de Minister verzoeken dringend ter zake een onderzoek in te stellen en mij te informeren omtrent de juiste toedracht en de genomen maatregelen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Uit een verslag van het hoofdbestuur van AROL blijkt dat reeds op 5 juni 1984 aan de gemachtigde ambtenaar gevraagd werd toepassing te maken van art. 65 par. 1 (herstel van de plaats in de vorige staat), van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedebouw en de ruimtelijke ordening. Tevens werd medegedeeld dat, teneinde dit herstel zo reëel mogelijk te benaderen, er door de betrokkene een aangepast plan dient te worden ingediend, waarin eveneens rekening wordt gehouden met de oostelijk gelegen wateroppervlakte.

Tevens werd voorgesteld de dwangsom aan de gerechtelijke instanties te vragen. Wat het hervatten van de werken betreft, werd aan de gemachtigde ambtenaar gevraagd een onderzoek in te stellen en zo nodig de vereiste maatregelen te treffen.

Vraag nr. 227
(zitting 1983-1984)
van 5 oktober 1984
van de heer D. VERVAET

Gewestplannen — Bedrieglijke reclame inzake bestemming percelen

Op een braakliggende grond werd onlangs een groot bord aangebracht met de boodschap: „te koop bouwgrond 1 ha. voor woning en stallen“.

Volgens het gewestplan bestaat deze hectare voor het grootste gedeelte uit natuurgebied, voor een smalle strook uit landbouwgrond. Het is al te klaar dat de verkoper niet mikt op een boer maar op een welvarende niet-boer die, zoals vaak gebeurt, daar een landhuis wenst te bouwen met wat stallen voor paarden of schapen. M.a.w. deze publiciteit zet aan tot omzeiling van de wet.

Dat de grond in een Vlaams-Brabantse gemeente, niet ver van een autowegafrit ligt, en dat de verkoper een franstalige Brusselse vastgoedzaak is maakt de hele aangelegenheid nog bedenkelijker.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Voorziet ons wettenarsenaal mogelijke sancties tegen zulke aansporing tot wetsontduiking, waarop zonder twijfel een inbreuk op het gewestplan moet volgen? Om welke teksten gaat het? Wie kan of moet het initiatief tot bestraffing nemen?
2. Welke maatregelen staan de gemeenteoverheid ter beschikking om te voorkomen dat hare bestemmingsplannen door zulke bedrieglijke publiciteit in het gedrang komen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid op de door hem gestelde vraag volgende inlichtingen te verstrekken.

Voortgaande op de door het geachte lid verstrekte gegevens blijkt dat het hier een publiciteitsbord betreft, waarvan de plaatsing van tijdelijke aard is, met het oog op het verkopen van een „bouwgrond“ voor de oprichting van een woning en stallen op een perceel dat grotendeels in het natuurgebied en voor een ander deel in het landbouwgebied is gelegen.

In deze huidige stand van zaken is het niet mogelijk hiertegenover sancties te treffen.

Rekening houdend met de bepalingen van artikel 64 van de stedebouwwet, dat de strafbare feiten opsomt, dienen namelijk volgende overwegingen vooropgezet:

- op basis van de geldende rechtspraak en onder-richtingen kan het plaatsen van een dergelijk publiciteitsbord van tijdelijke aard niet beschouwd worden als een constructie, onderworpen aan een voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning zoals bepaald in artikel 44 van de stedebouwwet. (Naar analogie kan hier onder meer verwezen worden naar het plaatsen van publiciteitsborden naar aanleiding van occasionele manifestaties of andere gebeurtenissen zoals bvb. tentoon-

stellingen, culturele activiteiten, propagandagen, verkiezingen en dergelijke);

- het betreft hier evenmin een kavel, begrepen in een verkaveling die bestemd is voor woningbouw, zoals omschreven in artikel 56 van de stedenbouwwet, zodat op dit vlak geen optreden mogelijk is;
- in de huidige fase kan evenmin beroep gedaan worden op de bepalingen van de artikelen 63 bis 1 en 63 ter van de stedenbouwwet, daar deze regelingen betreffen met betrekking tot het optreden van de instrumenterende notaris. Uit de door het geachte lid verstrekte gegevens blijkt dat er nog geen bemoeiingen zijn van een notaris.

De enige mogelijkheid van optreden in de huidige fase kan gebaseerd zijn op een begane inbreuk op de bepalingen van een ter zake geldende gemeentelijke verordening. Dergelijke verordening is mij echter heden ten dage niet gekend.

Hiermede aansluitend bij de vraagstelling welke middelen de gemeentelijke overheid ter beschikking staan kan vooropgezet worden dat:

- a. totnogtoe door de bevoegde instanties niet kan opgetreden worden, behoudens het bestaan van een voornoemde verordening;
- b. wel mogelijkheden ter beschikking staan van de gemeentelijke en regionale overheden zodra een instrumenterende notaris optreedt of aan het project een daadwerkelijke uitvoering wordt gegeven, daar in dat geval de bepalingen van titel II en van de artikelen 64 en volgende van de stedenbouwwet kunnen toegepast worden.

Vraag nr. 228

(zitting 1983-1984)

van 10 oktober 1984

van de heer T. KELCHTERMANS

Beteugeling wildstoperij — Maatregelen

Enige tijd geleden vierde een ingezetene van een Noordlimburgse gemeente met enig feestgedruis het feit dat hij zijn honderdste reebok had gestroopt. Hoewel dit feit in eerste instantie wellicht enige hilariteit uitlokt, roept het anderzijds ernstige bedenkingen op over de efficiëntie van de bestrijding van de wildstoperij in ons land. Bovendien wordt volgens een woordvoerder van de Limburgse **Jagersvereniging**, 90% van de **PV's** zonder gevolg geklasseerd.

Derhalve vernam ik gaarne van de geachte heer Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke personen en instanties zijn in Vlaanderen gemachtigd om op te treden tegen stropers? Hoe evolueerde hun aantal gedurende de laatste 10 jaar? Zijn zij voldoende opgeleid en uitgerust om hun taak efficiënt te volbrengen?
2. In hoeverre is het juist dat de stropers die vroeger op heterdaad betrapt werden, voor ruim 80% land- of bosbouwers waren, terwijl de hoofdmoot van de geverbaliseerden momenteel gevormd

wordt door loon- en weddetrekkenden? Hoe is dit te verklaren?

3. Hoe is het te verklaren dat het merendeel van de **PV's** verjaart of zonder gevolg wordt geklasseerd? Ware er geen verlenging van de verjaringstermijn wenselijk?
4. Op welke problemen stuiten de jachtopzieners bij het uitoefenen van hun functie? Is de praktijk van het stropen gewijzigd en in voorkomend geval in welk opzicht?

Antwoord

Het geachte lid zal hierna de gevraagde gegevens vinden voor zover deze tot de bevoegdheid van mijn diensten behoren.

1. Artikel 24 van de jachtwet van 28 februari 1882 duidt de personen aan die geldige processen-verbaal kunnen opstellen voor overtredingen van deze wet, nl. de commissarissen van politie, rijkswachters, de boswachters, de veldwachters, de burgemeester en schepenen, de kantonniers, de stationschefs en de beëdigde wachter van bijzondere personen.

Op grond van de wet van 7 april 1919 moeten ook de officieren en agenten van de gerechtelijke politie daartoe worden gerekend.

De vier eerstgenoemde ambtenaren, evenals het personeel van de gerechtelijke politie en de beëdigde wachters van particulieren, zijn de meest aangewezen personen voor het opstellen van bedoelde processen-verbaal.

Ik beschik over geen gegevens inzake de evolutie van de effectieven van de rijkswacht, van de gemeentepolitie of van de gerechtelijke politie. Deze inlichtingen moeten aan de bevoegde ministers, nl. de Ministers van binnenlandse zaken en justitie worden gevraagd. Dit geldt ook voor vragen over de opleiding en de uitrusting van dit personeel.

Het aantal boswachters (lees aangestelden van Waters en Bossen) bleef de laatste 10 jaar stationair, maar werd dit jaar, ingevolge een beslissing van de Vlaamse Executieve met 22 eenheden verminderd.

Het aantal in dienst zijnde wachters van particulieren, die beëdigd worden op grond van artikel 61 van het Veldwetboek, is mij niet bekend. Alleen de gouverneur van de provincie waarin de te bewaken terreinen gelegen zijn, is bevoegd voor hun aanvaarding en het opleggen van de eventuele voorwaarden voor hun beëdiging.

2. Gelet op de uiteenlopende aard van de verbalisanten, beschik ik over geen statistieken om de gegevens van het geachte lid aan de realiteit te toetsen, laat staan te verklaren.
3. De verjaring van een aantal processen-verbaal is te wijten aan de korte verjaringstermijn voor jachtfeiten (3 maand) ingesteld door artikel 28 van de Jachtwet. De vroegere Nationale Hoge Jachtraad (in 1975) en de Vlaamse Hoge Jachtraad (in 1982) hebben reeds vooropgesteld de

verjaringstermijn op één jaar te brengen. Dit voorstel werd, met een reeks van andere voorstellen van decreet, ingediend bij de Vlaamse Raad.

4. De voornaamste problemen waarmede de beambten van de openbare besturen geconfronteerd worden zijn de snelle toename van het aantal bijkomende opdrachten en het gebrek aan voldoende gekwalificeerd personeel om daaraan het hoofd te bieden.

Voor de wachter van particulieren dient vooral de beperkte bevoegdheid (jachtterreinen van de opdrachtgever) en het gebrek aan opleiding en uitrusting te worden vermeld.

Voor zover mij bekend is de praktijk van het stroppen in de laatste twee decennia echter niet grondig gewijzigd, alhoewel allerlei ontwikkelingen ter zake kunnen verondersteld worden maar niet voldoende vastgesteld zijn,

Vraag nr. 229
(zitting 1983-1984)
van 12 oktober 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Autosnelweg A24 — Geldigheidsduur bouwvergunning

Volgens het arrest van het Hof van Cassatie van 15 april 1983 (cf. Rechtskundig Weekblad, Jrg. 1983-1984, kolom 1149) bedraagt de geldigheidsduur van een bouwvergunning één jaar, zowel voor private als voor publiekrechtelijke rechtspersonen. In onderhavig geval is de vergunninghouder de Intercommunale E39.

Op 27 januari 1984 werd de vergunning door u verleend, maar werd er pas met de werken ter hoogte van Overpelt van wal gestoken op 2 1 april 1984.

Werd in dit verband de geldigheidsduur van de vergunning niet overschreden.

Over welke afdoende juridische middelen beschikt de heer Gemeenschapsminister wanneer een publiekrechtelijk rechtspersoon niet binnen de vereiste geldigheidsduur van de vergunning met de werken start?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Voor het betrokken wegvak (Overpelt-Hechtel-Eksel) werd op 4 september 1978 bouwvergunning afgegeven aan de Intercommunale E39, in toepassing van art. 48 van de stedenbouwwet.

Met de werken (grondwerken, ophogingen en uitgravingen) werd een aanvang genomen op 28 mei 1979, dit is binnen de geldigheidsduur van de bouwvergunning.

2. De stedenbouwwet legt aan de houder van de vergunning geen verplichting op om de werken en handelingen waarop de bouwvergunning betrekking heeft uit te voeren. De bouwvergunning geeft aan de vergunninghouder enkel de toelating deze

werken uit te voeren. De sanctie die de wet voorziet is dat, indien de vergunninghouder niet met de werken start binnen de geldigheidsduur van de bouwvergunning, de vergunning vervalt.

Vraag nr. 4
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) — Samenstelling beheersorgaan en stand van zaken werkzaamheden

Op 11 januari 1984 werd het structuurplan voor het recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) goedgekeurd. Een beheersorgaan werd voor dit recreatiedomein opgericht. De aanleg van dit gebied werd gepland in de lente en de zomer 1984.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de samenstelling van dit beheersorgaan? Hoe is de gemeente hierin vertegenwoordigd?
2. Werd bij de samenstelling van dit beheersorgaan rekening gehouden met het Cultuurpact?
3. In het antwoord op de vraag nr. 67 van 27 maart 1984 werd gesteld dat de Gemeenschapsminister van cultuur werd belast met het treffen van de nodige maatregelen voor de aanleg van de infrastructuur en de oprichting van een onthaalgebouw. Welke stappen werden door de Gemeenschapsminister van cultuur reeds genomen? Wanneer is de uitvoering hiervan gepland? Wat is de raming van de kosten?
4. Hoe wordt door de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud de groenaanleg en de aanleg van de zone voor natuurstudie uitgewerkt? Welk is de kostprijs van deze werken? Wanneer wordt de aanleg voorzien?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De Vlaamse Executieve heeft nog geen beslissing getroffen betreffende de samenstelling van het beheersorgaan.
2. Het Cultuurpact is niet van toepassing op de materie van de ruimtelijke ordening.
3. Deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van cultuur.
4. De groenaanleg en de aanleg van de zone wordt uitgewerkt volgens de goede stedenbouwkundige aanleg.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 34
(zitting 1983-1984)
van 12 april 1984
van de heer J. GABRIELS

Structureel achtergebleven regio's — Steun en hernieuwd regionaal beleid

De huidige Gemeenschapsregering heeft steeds de bedoeling gehad om de onevenwichten tussen de regio's in Vlaanderen weg te werken vooral op het vlak van de tewerkstelling. Onderzoek ter zake heeft echter duidelijk gemaakt dat er nog steeds enorme ongelijkheden bestaan tussen de verschillende regio's.

In tijden van crisis wordt dit nog versterkt; de grote structurele werkloosheid in het Limburgse en in de Antwerpse Kempen zijn daar het bekende voorbeeld van. De social-economische uitbouw van achterblijvende regio's blijft achterwege.

Graag had ik in dat verband van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Welke stappen heeft uw departement tot op heden ondernomen om met name structureel achtergebleven gebieden te ondersteunen?
2. Acht u het niet noodzakelijk in uw bevoegdheid om extra inspanningen te leveren voor deze gebieden?
3. In hoeverre heeft u met collega-ministers overleg gepleegd om een hernieuwd regionaal beleid tot stand te brengen voor deze gebieden?

N.B.: Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat wat het eerste deel betreft de Nationale Landmaatschappij in 1984 haar kredieten voor de individuele verrichtingen bij voorrang besteedt aan de achtergebleven gebieden.

De nieuwbouw van de Nationale Landmaatschappij en de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting lag in 1984 procentueel duidelijk hoger voor de achtergebleven regio's.

Qua overleg tenslotte verwijs ik naar de werkzaamheden van de interministeriële commissie Limburg dewelke het door u gevraagd overleg behandelt en waar mijn Kabinet zijn medewerking aan verleent.

Vraag nr. 40
(zitting 1983-1984)
van 25 mei 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

Bouwprogramma Nationale Huisvestingsmaatschappij — Stand van zaken in Vlaanderen

Uit het verslag 1983 van de Nationale Huisvestingsmaatschappij blijkt dat in het voorbije jaar door

haar niet werd gebouwd in Wallonië, zeer beperkt in Brussel en een weinig in Vlaanderen. De reden hiervan zou zijn de slechte financiële toestand van de maatschappij.

Indien men rekening houdt met de uitslagen van de diverse studies is het duidelijk dat deze maatschappij ver onder de verwachtingen werkt en helemaal niet kan doen wat van haar verlangd wordt bij gebrek aan financiële middelen.

Mag ik van de geachte Minister een antwoord vernemen op de volgende vragen.

1. Welk was het definitieve bouwprogramma van de Nationale Huisvestingsmaatschappij voor 1983, voor het Vlaamse landsgedeelte, onderverdeeld per provincie? Wat is hiervan uitgevoerd en/of in uitvoering?
2. Welke zijn de vooruitzichten in verband met de sociale woningbouw 1984 en 1985 voor deze instelling, in het Vlaamse landsgedeelte, onderverdeeld per provincie?
3. Welke maatregelen heeft de Minister genomen of is hij zinnens te nemen opdat deze maatschappij tesamen met de plaatselijke maatschappijen haar taak naar behoren zou kunnen vervullen?
4. Welke kredieten zijn voor sociale woningbouw aan Limburg in 1984 toegewezen? Voor hoeveel woningen? Zijn er reeds opties voor Limburg voor 1985? Zo ja, welke?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen wat volgt.

1. Voor 1983 bedroeg het definitieve bouwprogramma van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting 3.400.2 12.000 F., onderverdeeld per provincie en per rubriek zoals opgesomd op hierbijgevoegde tabel.

De werken zijn uitgevoerd of nog in uitvoering.

2. Voor 1984 heeft de Vlaamse Executieve voor de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting het investeringsprogramma gebracht op 3.400.000.000 F. De ramingen voor de verschillende provincies zijn als volgt:

voor de provincie Antwerpen:	772 miljoen F.
voor de provincie Brabant:	398 miljoen F.
voor de provincie West-Vlaanderen :	702 miljoen F.
voor de provincie Oost-Vlaanderen :	759 miljoen F.
voor de provincie Limburg :	763 miljoen F.

Voor 1985 zijn er verder nog geen formele vooruitzichten gezien het kredietvolume nog niet bepaald is.

3. Opdat de maatschappij haar taak in de toekomst nog naar behoren zou kunnen vervullen heb ik een ontwerp van decreet, tot wijzing en aanvulling van de Huisvestingscode die een alternatieve financiering moet mogelijk maken, ingediend.
4. Er is voor 1984 ongeveer 800 miljoen F voorzien voor de provincie Limburg o.a. voor de opbouw van 366 woningen en de zware renovatie van 189 woningen.

Vraag nr. 45
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

*Slechte kwaliteit van het na-oorlogse woningbestand
 - Preventieve maatregelen*

Naar blijkt uit een door het NIH gepubliceerde studie over het Vlaamse woningbestand blijken een aantal woningen, gebouwd sedert de Tweede Wereldoorlog (1946-1981), zware gebreken te vertonen. Naar verluidt blijkt 15% van de woningen van slechte kwaliteit.

Graag vernam ik of de heer Gemeenschapsminister preventieve maatregelen overweegt om dergelijke slechte kwaliteit in de toekomst te voorkomen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, die aansluit bij vraag nr 46, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat op het ogenblik, geen bij komende maatregelen moeten overwogen worden om een achteruitgang van de kwaliteit van de na-oorlogse woningen te voorkomen omdat de bestaande maatregelen mij volledig afdoende lijken.

De procedure van het stelsel der saneringspremies, ingesteld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 april 1982, werd vanaf 1 augustus 1984 door het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 nog gevoelig versoepeld waardoor de verkrotting van de ongezonde verbeterbare woningen wordt voorkomen.

Binnen de perken van de daartoe voorziene kredieten kan praktisch elke particuliere persoon aanspraak maken op een saneringspremie.

In tweede instantie kan ik verwijzen naar artikel 94 van de Huisvestingscode en het uitvoeringsbesluit van 15 december 1978 waarbij buiten de toelage voor de aankoop of de onteigening en de sloop van ongezonde niet-verbeterbare woningen, aan de openbare bouwmaatschappijen ook een toelage wordt verleend wanneer zij overgaan tot de aankoop of de onteigening van ongezonde, verbeterbare of gezonde maar functioneel onaangepaste woningen met het oog op de sanering, de verbetering of de aanpassing ervan.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 67
(zitting 1983-1984)
van 25 september 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Asbestose — Aantal gevallen en veiligheidsmaatregelen

Ik wens terug te komen op het antwoord, verstrekt op mijn parlementaire vraag nr. 59 van 31.7.1984 in ver-

band met het vrijkomen van asbestvezels in de lucht.

Kan de Minister mij een antwoord verstrekken op de volgende aanvullende vragen?

1. Hoeveel gevallen van asbestose zijn er in het Vlaamse land bekend :
  - a. bij arbeiders?
  - b. bij bedienden?
  - c. hoeveel waren er tewerkgesteld in fabrieken waar asbest werd of wordt verwerkt en hoeveel elders?
2. De Gezondheidsinspectie kan ingeval van mogelijke verontreiniging door asbestvezels in een gebouw, beroep doen op gespecialiseerde diensten van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE). Hoe vaak heeft de Minister, sinds zijn aanstelling, beroep gedaan op deze diensten ter controlering van het aantal asbestvezels in de lucht, aanwezig in lokalen?
3. Tijdens een studie met betrekking tot het asbestprobleem in de omgevingslucht werden in enkele gebouwen metingen doorgevoerd waarbij op bepaalde plaatsen een verhoogd asbestgehalte werd vastgesteld :
  - a. welke waren deze gebouwen en waar bevinden zich deze;
  - b. hoe hoog bedroeg het verhoogd asbestgehalte;
  - c. welke maatregelen werden getroffen om de bewoners en/of de werknemers tegen dit gevaar te beschermen?

Antwoord

1. In verband met deze vraag moet ik het geachte lid verwijzen naar het Ministerie van tewerkstelling en arbeid, Administratie van Arbeidshygiëne en -geneeskunde, aangezien de medische onderzoeken bij werknemers plaats vinden in het kader van de arbeidsgeneeskunde.
2. Het is juist dat de gezondheidsinspectie, als zij kennis krijgt van een klacht over een mogelijke ongezonde toestand, beroep kan doen op het IHE.

De procedure betreffende het onderzoek op de asbestvezels binnen de gebouwen ligt echter wel enigszins anders.

Het gaat hier om een moeilijk uit te voeren en kostelijk onderzoek dat oordeelkundig moet worden aangewend.

Daarom bestaat er een nauwe samenwerking tussen enerzijds het Nationaal Instituut voor de Huisvesting en het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie teneinde slechts daar metingen te doen op asbestvezels waar de gespecialiseerde diensten van de bouwsector hebben kunnen vaststellen dat er een kans op de aanwezigheid van asbest in de omgevingslucht bestaat.

3. De metingen die binnenshuis werden doorgevoerd tijdens de studie over asbest in de omgevingslucht hadden als doel na te gaan in hoeverre een hoger

asbestgehalte in de omgevingslucht ook binnenshuis wordt vastgesteld.

Daarvoor werd te Boom in een woning nabij de stortplaats voor asbestcement het stof opgezogen in een stofzak en ontleed. Om een vergelijking mogelijk te maken, werd dezelfde meting doorgevoerd in enkele privé-woningen gelegen te Brussel, Antwerpen, Gent en Mol.

Deze studie aldus uitgevoerd geeft een indicatie van de aanwezigheid van asbest binnenshuis afkomstig van de luchtconcentratie in de buitenomgeving, met in dit geval als voorbeeld Boom.

Ik zal het geachte lid de bekomen uitslagen rechtstreeks toesturen.

Vraag nr. 68
(zitting 1983-1984)
van 1 oktober 1984
van de heer J. GABRIELS

Bodemverontreiniging — Beteugeling en verhaalmogelijkheid op vervuiler

De Nederlandse Staat heeft een groot Nederlands bedrijf te Eindhoven aansprakelijk gesteld voor bodemverontreiniging in de gemeente Stadskanaal. Het bedrijf heeft namelijk in grote hoeveelheden via afvalwater zware metalen geloosd. Het bedrijf was hiervan volledig op de hoogte.

In België c.q. Vlaanderen zijn er ongetwijfeld bedrijven, die op één of andere wijze overtredingen hebben begaan op het vlak van milieuverontreiniging (hetzij via lozing van afvalwaters, hetzij via andere wegen)-

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke wettelijke mogelijkheden zijn er voorzien in welke wetten met welke straffen om overtreders op het vlak van verontreiniging leefmilieu te vervolgen?
2. Hoe vaak en om welke reden heeft de Staat in België bedrijven gedagvaard voor rechtbanken of hoven met de eis tot betaling van schade of welke andere eis dan ook?
3. Stel dat men bodemverontreiniging vaststelt door het lozen van afvalwaters met zware metalen. Welke mogelijkheden heeft de Staat of de Gemeenschap om de kosten van bodemsanering te verhalen op de veroorzakers van de vervuiling?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de problemen inzake bodemverontreiniging, beteugeling en verhaalmogelijkheid op de vervuiler, onder de bevoegdheid vallen van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Vraag nr. 70
(zitting 1983-1984)
van 5 oktober 1984
van de heer J. VALKENIERS

Alcoholpreventiecampagne — Beleidsvisies

In het internationale tijdschrift „The Globe” bespreekt de redacteur Lars Spjuth een hoopgevende wending in de Amerikaanse aanpak van het alcoholprobleem. Dit probleem wordt daar nu wetenschappelijk gefundeerd en openlijk door de nieuwsmedia besproken. Ook via TV-films en met de medewerking van show-vedetten wordt de anti-alcoholcampagne kracht bijgezet. Er wordt de nadruk op gelegd dat de alcohol niet past in een levensstijl, waar de kwaliteit van het leven moet primeren. Preventie geniet absolute voorrang.

Op welke wijze wordt de alcoholpreventiecampagne in België gevoerd? Is de Minister op de hoogte van de gewijzigde Amerikaanse houding en is hij niet van oordeel dat deze aanpak ook hier navolging verdient?

Antwoord

De gewijzigde Amerikaanse houding op het gebied van alcoholpreventie wordt op dit ogenblik niet gevolgd in Vlaanderen.

Een grootscheepse anti-campagne houdt te veel gevaren in.

Door een sterke anti-campagne zou bij een groot deel van de bevolking een te negatieve houding ten aanzien van alcoholgebruikers kunnen ontstaan. Deze negatieve houding helpt de verslaafde allerminst. Hij raakt er alleen sterker door gemarginaliseerd en de kans bestaat dat hij het nog moeilijker vindt om op een hulpverlener beroep te doen.

Daarom wordt het zinvoller geacht de mensen op een meer persoonlijke, individuele manier te bereiken door plaatselijk te werken via sleutelfiguren zoals de huisarts of de leerkracht en opteert men voorlopig niet voor grote acties.

De voorkeur wordt gegeven aan een alcoholpreventiecampagne op kleine schaal in Vlaanderen.

Verskillende regionale comités werken plaatselijk aan de uitbouw van specifieke projecten. Zij trachten de bevolking van hun streek via brochures, voordrachten of door het gebruik van audiovisueel materiaal voorlichting te geven over de gevaren van alcohol en drugs.

De doelgroep bestaat vooral uit jongeren. Men heeft immers vastgesteld dat het gemakkelijker en efficiënter is mensen vroegtijdig de nadelen van alcoholgebruik te doen inzien dan hen later slechte gewoonten te moeten afleren.

De door de Minister van gezondheidsbeleid gesubsidieerde Vereniging voor Alcohol en andere Drugs (V.A.D.) overkoepelt de plaatselijke werking. Via haar documentatiecentrum en nationaal secretariaat zorgt ze voor coördinatie en begeleiding van de lokale preventieactiviteiten.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 249
(zitting 1983-1984)
van 31 juli 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Vergroting sluis te Wijnegem en aansluiting afvalwatercollector — Stand van de werkzaamheden ---

De inmiddels berucht geworden afvalwatercollector, die reeds jaren gepland is om vloeibaar industrieel afval uit de Limburg af te voeren naar de Schelde, blijft vragen oproepen. Deze collector doorkruist drie grondwaterwinningen (Olen, Grobbendonk en Herentals) en het hoort bij het onvermijdelijke dat een hoeveelheid van dit radioactief en met zware metalen beladen afvalwater via breuken van de leiding in de drinkwatergebieden zal wegzinken. Eenmaal de collector in bedrijf, kan het grondwater in de hierboven geciteerde streken lange tijd ernstig besmet worden.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoe ver staat het nu met de al of niet in gebruikneming van deze collector?
2. Het Ministerie van openbare werken wil te Wijnegem beginnen met de vergroting van de sluis. Om dit te kunnen realiseren zullen er ca 2 km buizen van de bestaande collector moeten verlegd worden.

Hoe zullen deze bijkomende problemen door de Vlaamse Gemeenschap worden bekeken en aangepakt?

Welke invloed zullen deze werken hebben op de verdere realisatie van de ingebruikname van de collector?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Ik kan het geachte lid laten weten dat de scheidkundige bedrijven te Tessenderlo zopas een aanvang hebben genomen met het bouwen van de aansluitconstructies die moeten toelaten een gedeelte van de afvalwaterstroom via de collector te lozen.

Voor het probleem van de bescherming van de grondwaterwinningen werd met de PIDPA een oplossing uitgewerkt. Ik verwijs daartoe naar mijn antwoord op uw vraag nr. 23 van 9 juli ll.

2. Wat betreft het verplaatsen van de collector voor het bouwen van een nieuwe sluis te Wijnegem, kan ik het geachte lid laten weten dat, na contacten tussen het Ministerie van openbare werken en dat van de Vlaamse Gemeenschap, de Minister van openbare werken beslist heeft de verplaatsing ambtshalve te doen uitvoeren door het bestuur der waterwegen. Maatregelen werden getroffen om

daarbij de bedrijfscontinuïteit van de collector niet in het gedrang te brengen.

Vraag nr. 259
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Zuiveringsslib — Productie en bestemming in 1980-1983

Kan de Minister mij een antwoord geven op de volgende vragen.

1. Hoeveel slib de waterzuiveringsstations tijdens de jaren 1980 tot en met 1983 hebben geproduceerd (opgesplitst per jaar)?
2. Welke bestemming dit slib heeft gekregen?
3. Of de huidige bestemmingstoe wijzing van slib voor de eerstvolgende jaren zal aangehouden worden en/of er nieuwe gebruiksprocedures in het vooruitzicht worden gesteld?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Overzicht van de hoeveelheid slib die geproduceerd werd. Tussen 1980 en 1983 bedroegen de gemiddelde slibhoeveelheden in het ambtsgebied van de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken, circa 800 ton droge stof per jaar.

In het ambtsgebied van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij was tijdens de genoemde periode het beheer van de zuiveringsstations in handen van de gemeentebesturen.

Gegevens over droge stofgehalten werden evenwel niet bijgehouden.

2. Bestemming van het slib afhankelijk van de kwaliteit en afzetmogelijkheden.

	VWZ	WZK
a) gestort	—	32%
b) verbranding	—	—
c) landbouwdoeleinden — grondverbetering	—	16%
d) beperkte afzet bij particulieren	—	—
e) compostering OSMO te Diksmuide	—	52%

3. Compostering is stopgezet wegens een gebrek aan afzet. De concurrentie is te hoog van andere soorten compost zoals huisvuilcompost.

Een nieuwe verwerking betreft het mengen van slib met zand. Dit produkt wordt zwarte aarde genoemd en wordt aangewend ter vervanging van teelaarde.

Het wordt nu toegepast door de WZK als definitieve afdeklaag op een stortplaats.

Vraag nr. 260
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Zuiveringslib — Aan wending voor landbouwdoeleinden

In het Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 18 van 3.7.1984, lees ik onder vraag nr. 19 van 25.11.1983 van Collega Vanvelthoven dat het gebruik van zuiveringslib van een aantal zuiveringsstations in België voor landbouwdoeleinden kan overwogen worden en dat het slib van een andere groep zuiveringsstations totaal onbruikbaar is voor de landbouw.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wordt door de Vlaamse waterzuiveringsbedrijven zuiveringslib verkocht of zelfs gratis afgestaan aan belangstellenden? Zo ja, voor welke doeleinden? Wordt hiervan nota gehouden in een soort logboek?
2. Wie beslist dat zuiveringslib, dat gestockeerd wordt op het terrein van het waterzuiveringsstation, al dan niet mag weggevoerd worden?
3. Stel dat iemand zich aanmeldt voor het weghalen van zuiveringslib in één van de zuiveringsstations, vermeld onder nr. 3 van uw antwoord (nr. 19 dd. 25.11.83). Kan dat of wordt het niet of onder bepaalde voorwaarden toegestaan? Bestaan hieromtrent richtlijnen bij de betrokken besturen?
4. Voor sterk vervuild slib kan alleen storten of verbranden overwogen worden. Houdt dit antwoord in dat dit slib voorlopig een andere bestemming krijgt? Wat gebeurt er concreet met dit slib? Wie beslist uiteindelijk welk slib voor landbouwdoeleinden mag gebruikt worden en welk slib hoege-naamd voor geen enkel doeleinde in aanmerking komt? Hoe zit het met die controles?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Het zuiveringslib wordt door de waterzuiveringsmaatschappijen niet verkocht maar gratis ter beschikking gesteld o.a. voor de aanleg van plantsoenen, groenvoorzieningen, en gebruik in de landbouw (akkerbouw en grasland).

Per zuiveringsstation wordt een logboek bijgehouden waarin o.m. de eigenschappen van het slib, de geleverde hoeveelheid, enz. worden genoteerd.

2. en 3. In uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen zijn de waterzuiveringsmaatschappijen als producenten van afvalstoffen — het slib afkomstig van de waterzuiveringsinstallaties wordt gerangschikt onder bijzondere afvalstoffen — verplicht van iedere sliblevering melding te doen aan het controle-organisme, zijnde de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest.

4. Indien het slib van slechte kwaliteit is, **zodanig** dat het niet kan gebruikt worden voor landbouwdoeleinden ofwel indien er onvoldoende belangstelling voor afname is, dan wordt het slib gestort.

De aanvraag voor het exploiteren van een stortterrein voor slib, wordt ingediend bij het provinciebestuur.

Er bestaat geen specifieke reglementering die de maximumgehalten bepaalt (inzonderheid over zware metalen) om de afzet voor landbouwdoeleinden toe te laten. Derhalve worden de Nederlandse richtlijnen ter zake toegepast. Deze richtlijnen zijn de strengste van Europa.

Door de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken wordt het slib van ieder zuiveringsinstallatie viermaal per jaar onderzocht op de zware metalen.

Bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij is momenteel een slibbemonsteringscampagne aan de gang.

Vraag nr. 261
(zitting 1983-1984)
van 3 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Afvalrecyclage door gemeenten — Subsidiëring gemeentelijke initiatieven

Meerdere gemeenten zijn actief inzake het recycleren van afval. Papier, glas, olie, batterijtjes... behoren tot de meest gerecupereerde afvalstoffen.

Belangrijk ter zake zijn de initiatieven van o.m. de gemeentebesturen.

Graag vernam ik van de geachte Minister:

1. per gemeente, welke afvalstoffen er thans worden gerecupereerd;
2. per gemeente, of, en zo ja welke, subsidiëeringsvormen er bestaan ofwel of de gemeente zelf recupereert;
3. of de overheid bepaalde subsidiëeringsvormen overweegt of andere hulpmiddelen als stimulans?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. en 2. In 1981 werd door de OVAM een enquête uitgevoerd bij alle gemeenten ivm de inzameling en verwerking van huishoudelijke afvalstoffen, inclusief selectieve inzameling.

In de eerste plaats werden gegevens bekomen over de gemeentelijke of intercommunale initiatieven.

De gegevens zijn terug te vinden in het voorontwerpplan huishoudelijke afvalstoffen voor Vlaanderen, waarvan een kopie aan het geachte lid zal opgestuurd worden.

Er is bij de OVAM een nieuw enquêteformulier klaar om verstuurd te worden naar alle gemeenten om de

gegevens te actualiseren, inbegrepen de vraag naar subsidies.

Voor Limburg worden alle gegevens bijgehouden door de GOM. Limburg die enkele jaren terug het initiatief genomen heeft voor een gezamenlijke organisatie van de papier- en glaszameling.

De resultaten hiervan zullen eveneens aan het geachte lid toegestuurd worden.

3. De recyclage wordt voorlopig tot eind 1985 ondersteund langs de subsidiëring ten belope van 90% voor het inrichten van nieuwe containerparken voor selectieve inzameling van recupereerbare afvalstoffen.

Ik verwijs hiervoor naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1984 betreffende de subsidiëring van werken op initiatief van ondergeschikte besturen (BS 25 juli 1984) en naar het eerste nummer van het tijdschrift „Gemeente en milieu” uitgegeven in het raam van de leefmilieucampagne van de Vlaamse Regering.

Vraag nr. 266
(zitting 1983-1984)
van 10 augustus 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Rioolwaterzuiveringsinstallaties te Kontich — Eis tot schadevergoeding van wege aannemer

Op 1 mei 1979 werd aan de aannemer opdracht gegeven de werken aan te vatten voor de aanleg van de rioolwaterzuiveringsinstallaties „Bautersembeek” en „Edegemsebeek” te Kontich.

Volgens de planning moesten de gegevens noodzakelijk voor de uitvoering van het slibverwerkingsgebouw van bovenvermelde rioolzuiveringsinstallaties, ten laatste op 17 oktober 1979 in het bezit zijn van de aannemer van loten II „Bautersembeek” en „Edegemsebeek”.

Deze gegevens werden enerzijds op 18 september 1980, met 332 kalenderdagen vertraging, en anderzijds op 28 juni 1980, met 286 kalenderdagen vertraging, overgemaakt.

Aangezien deze vertraging voor gevolg had dat de werken over een langere periode dienden uitgevoerd te worden met als gevolg een verzwaring van de algemene administratieve kosten, van de algemene bouwplaatskosten, van de materiaalkosten, van de loonkosten, van de kosten voor borgstelling, winstderving en commerciële schade, werd door de betrokkenen NV Bouw- en Wegeniswerken een eis tot schadevergoeding ingediend.

Ter zake vernam ik graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke overheidsinstantie verantwoordelijk kan worden gesteld voor het uitblijven van de beslissing van de hogere overheid, namelijk de bestelling van het lot „slibverwerking”, oorzaak van genoemde vertraging?
2. Welke overheidsinstantie verantwoordelijk kan worden gesteld voor het opstellen van een plan-

ning, die mogelijk kon leiden tot een aanzienlijke schadeëis?

3. Op welk bedrag de schadevergoeding wordt bepaald?
4. Welke maatregelen worden genomen om dergelijke voorbeelden van slecht beheer in de toekomst te voorkomen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De gemeente Kontich was de opdrachtgever van bedoeld werk. De provincie trad hierbij als voogdijoverheid op, terwijl het Vlaamse Gewest als subsidiërende overheid fungeerde. Om aanspraak te kunnen maken op de subsidie mag geen enkel werk of meerwerk aangevat worden zonder de voorafgaandelijk ke ministeriële goedkeuring. Dit geldt uiteraard ook voor de werken betreffende de slibverwerking.
2. Gezien de complexiteit van de administratieve afhandeling van dergelijke dossiers (gemeente — provincie — gewest), waarbij elke instantie zijn taak dient op te nemen, is het aanhouden van een voorafbepaalde planning zeer moeilijk.
3. Tussen de partijen werd een dading gesloten voor een bedrag van 5 1.891.000 F. Deze overeenkomst, alsook de vaste belofte van toelage, werd unaniem goedgekeurd door de Vlaamse Executieve in zitting van 19 september 1984.
4. De problemen gerezen naar aanleiding van het uitvoeren van werken van dergelijke omvang door een gemeente is mede aanleiding geweest om naar andere mogelijkheden uit te zien.

Ik vestig er de aandacht van het geachte lid op dat hierbij afgezien werd van de intresten ten bedrage van minstens 22,5 miljoen F.

Men kan niet ontkennen dat een gemeente normaliter niet uitgerust is om werken van die omvang zonder problemen tot een dermate goed einde te brengen. Bovendien betekenen deze werken zo'n zware financiële impact dat de gemeente — zelfs met subsidies — er jaren de financiële weerslag van ondervindt.

Omwille van deze redenen en mede in uitvoering van de wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging dd. 26 maart 1971 werd tot de oprichting van de waterzuiveringsmaatschappijen overgegaan.

Vraag nr. 271
(zitting 1983-1984)
van 27 augustus 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Met afval gevulde waterplassen — Bestemming en stand van zaken

Bij het aanleggen van autosnelwegen is er een grote behoefte aan grond die dan vaak wordt gezocht nabij de werken. Er ontstonden alzo talrijke waterplassen

die opgevuld werden met allerlei afval ofwel worden ze benut als recreatiegebied.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel van deze waterplassen werden of worden nog als stortplaats gebruikt? Waar zijn ze gelegen? Welke zijn gesaneerd en welke zijn nog in exploitatie?
2. Hoeveel van deze waterplassen zijn geheel met afval gedumpt en waar liggen ze? Was er voor elke stortplaats een legale vergunning? Welke waren vergund en welke niet?
3. Ontving u klachten van omwonenden, leefmilieugroeperingen of van verantwoordelijke instanties nopens vervuild grondwater rond een van de door u geciteerde (met afval gevulde) waterplassen? Op welke plaatsen hadden deze klachten (inwoners — openbare besturen) en/of vaststellingen (openbare instanties) betrekking? Welk gevolg werd hieraan gegeven?
4. Wordt door uw diensten op en rond deze putten nagegaan welke invloed het gestort afval heeft op het grondwater?

Zo ja, hoe frequent gebeuren deze controles?

Wat waren de uitslagen per stortsite?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Momenteel zijn volgende vergunde stortplaatsen gelegen in vroegere ontzandingsputten voor autosnelwegen:

Provincie Limburg : geen.

Provincie Oost-Vlaanderen :

- Blanckaertsveld Berlare klasse 3.
- De Pinte Zevergem kl. 3.
- Vromboutstraat Eeklo kl. 3.
- Hoging Oordegem kl. 3.
- Stroperstraat St. Gillis-Waas kl. 3.
- Naast Expressweg tussen Hoekstraat en Trierstraat Vrasene kl. 3.
- Reepstraat St. Gillis-Waas kl. 3.

Provincie Brabant :

- Langestraat Haasrode kl. 2.
- Merenstraat Bierbeek kl. 3.

Provincie Antwerpen : geen.

Voor de voornoemde stortplaatsen werd telkens een vergunning afgegeven krachtens het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen. Gezien hun ligging bestaat het vermoeden dat zij als zandput hebben gediend bij de aanleg van autosnelwegen.

Doordat de meeste putten reeds werden ontgonnen vóór de oprichting van de Afvalstoffenmaatschappij en doordat de stortvergunningen uiteindelijk telkens na het graven van de putten zijn afgegeven is het de afvalstoffenmaatschappij niet bekend voor welke doeleinden de putten oorspronkelijk werden gegraven. Dergelijke informatie kan vermoedelijk bekomen worden bij de diensten Natuurlijke Rijkdommen en Energie of Openbare Werken.

Betreffende het toezicht op de voornoemde vergunde stortplaatsen kan ik het geachte lid mededelen dat de stortplaatsen door de dienst toezicht van de Afvalstoffenmaatschappij worden gecontroleerd. Overeenkomstig de wetgeving ter zake worden op klasse-I-stortplaatsen en klasse-II-stortplaatsen halfjaarlijks en op klasse-III-stortplaatsen jaarlijks watermonsters genomen en geanalyseerd.

Op deze manier wordt voortdurend de mogelijke invloed van het gestort afval op het grondwater nagegaan.

Indien het geachte lid over een of andere stortplaats specifieke informatie wenst, moge ik hem verzoeken mij daaromtrent een vraag te stellen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

K. POMA VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 278
(zitting 1983-1984)
van 12 juni 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Etherreclame door parastatale instellingen — Stand van zaken

Enkele jaren geleden werd etherreclame nog uitgekreten als een bijzonder hatelijke vorm van kapitalistische decadentie, waartegen de luisteraar/kijker om politiek-ethische redenen moest beschermd worden.

Tot veler verbazing is deze reclame nu met „stille trom” algemeen gangbaar geworden maar, merkwaardig genoeg voorbehouden aan parastatalen zoals: Bestuur der Postchecks, Gemeentekrediet, NMKN, NMBS, ASLK, Beroepskrediet, Sabena, Lotto, Tutto, Tiercé, enz.

Graag vernam ik van de heer Minister:

1. Wie beslist over de identiteit van de adverteerders, het volume van de reclameuitzendingen (soms vermomd) als gesponsorde „spelen” of „gokken”?
2. Welke is de prijs? Hoe wordt die bepaald? Wanneer en aan wie wordt die aangerekend?
3. Acht de Minister niet dat aan de privé-instellingen een deloyale concurrentie wordt aangedaan?
4. Is aldus de sterk verhoogde sportreclame (wat ten slotte ook sluikeclame is) van b.v. de bankinstellingen niet te verklaren en het feit dat een nochtans door de corruptiezaken fel aangeslagen voet-

balclub een sponsorcontract van 25 miljoen per jaar kon afsluiten met een financiële instelling?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Van zodra ik daarover beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 307
(zitting 1983-1984)
van 26 juli 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Beheerraad

Mag ik mij veroorloven terug te komen op mijn vraag nr. 253 van 17 mei en uw antwoord dd. 19 juni 1984 i.v.m. de raad van beheer van „De Brakke Grond”.

Op 16 juni 1982 werd een stichting naar Nederlands recht opgericht, genaamd „Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap, De Brakke Grond” met als doel de exploitatie van het cultureel centrum.

Ter opheldering had ik graag een antwoord op volgende vragen.

1. Moet uit uw antwoord dd. 19 juni besloten worden dat het cultureel centrum een „buitendienst” van het Commissariaat-generaal is?
2. De stichting „De Brakke Grond” heeft zonder twijfel rechtspersoonlijkheid, maar dient tot exploitatie van het cultureel centrum, dat geen rechtspersoonlijkheid heeft. Vervult de stichting deze functie?
3. Artikel 4 van de akte houdende oprichting van het cultureel centrum maakt gewag van een bestuur. Moet dat bestuur beschouwd worden als een soort raad van beheer? Hoe dikwijls kwam het samen sedert zijn oprichting?
4. Waarom zetelt er in het elfkoppig bestuur van het cultureel centrum geen enkele Belg die in Nederland woont, geen enkele Nederlander, geen enkel lid van het bestuur van „De Brakke Grond”?
5. Is het oordeel verkeerd dat de stichting „Cultureel Centrum” enkel op papier bestaat en slechts dient voor politieke „window-dressing”.

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik voor bepaalde deelaspecten van de vraag de bevoegde administratie onverwijld om de nodige informatie verzocht.

Van zodra ik daarover beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 333
(zitting 1983-1984)
van 23 augustus 1984
van de heer C. DE CLERCQ

Cultureel akkoord met de Nederlandse Antillen — Overzicht activiteiten inzake onderwijs, wetenschappen en cultuur

Tussen het Koninkrijk der Nederlanden en ons land werd de overeenkomst betreffende de culturele betrekkingen afgesloten te 's Gravenhage op 4 juni 1975.

Het artikel 1 van gezegde overeenkomst luidt:

„De overeenkomstsluitende partijen zullen de samenwerking tussen België en de Nederlandse Antillen op het gebied van het onderwijs, de wetenschappen en de cultuur bevorderen”.

Mag ik een overzicht van de uitvoering van dit cultureel akkoord ontvangen, gespecificeerd naar de drie vermelde onderwerpen: onderwijs, wetenschappen en cultuur.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

Vraag nr. 349
(zitting 1983-1984)
van 12 september 1984
van de heer G. CARDOEN

KB van 8 juli 1980 — Aanpassing

Zonder afbreuk te willen doen aan de verdiensten en bekwaamheden van onze architecten, meen ik toch dat een aanpassing van het KB van 8 juli 1980 zich opdringt.

Hoe staat de heer Minister hier tegenover? Meent hij niet dat de groenvoorziening in het algemeen en het kampeerwezen in het bijzonder door deze wetsaanpassing zouden gediend zijn?

Voorlopig antwoord

Om de vraag van het geachte lid te kunnen beantwoorden moge ik hem verzoeken te specificeren over welk „KB van 8 juli 1980” het precies gaat.

Vraag nr. 353
(zitting 1983-1984)
van 14 september 1984
van de heer D. VERVAET

St-Elooisberg te Lennik — Erkenning ecologische waarde en bescherming als natuurgebied

In 1974 kocht de sociale bouwmaatschappij „De Bra-

bantsche" het gebied „Zwartenbroek — Kraaiveldweg" te Lennik aan om er sociale woningen op te richten.

Dit gebied, ook wel „De St-Elooisberg" genaamd, heeft sinds 1977 op het gewestplan de bestemming van reservewoongebied verkregen.

De St-Elooisberg is met zijn rijke en zeer gevarieerde flora en fauna één van de ecologisch waardevolste gebieden van het Pajottenland. De eventuele bouw van sociale woningen op deze plaats is, benevens de nadelige economische aspecten van de voorziene plaats van inplanting, derhalve een aanslag te meer op de gaafheid en de identiteit van het landschap.

Graag had ik een antwoord op volgende vragen.

1. Onderkent u de ecologische waarde van dit gebied?
2. Zo ja, wat zal u ondernemen om de St-Elooisberg als natuurgebied te erkennen?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag nr. 355
(zitting 1983-1984)
van 17 september 1984
van de heer J. CAUDRON

Bruikleen kunst — Definitieve regeling

Naar wij vernemen zou het doek van Ensor „De intrede van Kristus" zich in Zürich bevinden.

Door allerlei omstandigheden, o.m. het uitlenen aan Japan en vandaar de terugzending naar een privé-museum het „Kunsthuis" in Zwitserland ziet het er naar uit dat dit doek nooit meer naar België zal terug komen.

Zowel Antwerpen als Oostende hadden te kennen gegeven dit werk te willen. Dit alles is het gevolg van een ondoordacht op reis sturen van kunstwerken en het ontbreken van een regeling voor kunst die zich in bruikleen in ons land bevindt.

Mogen wij de Minister vragen:

- a. of hij akkoord gaat met het op dergelijke wijze verlies van een kunststuk?
- b. welke houding hij hier tegenover inneemt?

Voorlopig antwoord

Met het oog op het verstrekken van een volledig en definitief antwoord op de vraag van het geachte lid heb ik de bevoegde diensten met een bijkomend onderzoek belast.

Vraag nr. 362
(zitting 1983-1984)
van 5 oktober 1984
van de heer O. VAN OOTEGHEM

Gebrekkige coördinatie bij de organisatie van culturele manifestaties — Maatregelen ter voorkoming

Op vrijdag 7 september om 20.30 uur werd het seizoen 84/85 van de Opera voor Vlaanderen geopend met een eenmalige opvoering te Antwerpen van „De Schelde" ter gelegenheid van de 150ste verjaardag van de geboorte van Peter Benoit.

Op vrijdag 7 september om 20 uur ging eveneens te Antwerpen het laureaten-concert door van het „Internationaal Opera- en Belcantoconcours 1984".

De directeur van de Opera voor Vlaanderen en de voorzitter van het Opera-concours is dezelfde man. Hij moest uiteraard op beide manifestaties aanwezig zijn.

Voor de Gemeenschapsminister van cultuur werd het nog moeilijker want die moest aanwezig zijn op het concert van de Vlaamse regering met de Wiener Philharmoniker dat eveneens op vrijdag 7 september om 20.30 uur te Brussel plaatsvond.

Is de geachte Minister ook niet van mening dat door twee belangrijke concerten te organiseren op hetzelfde uur, in dezelfde stad, het gebrek aan belangstelling voor één der beide uitvoeringen werd in de hand gewerkt, met name voor het laureaten-concert van het „Internationaal Opera- en Belcantoconcours 1984"?

Mag ik de geachte Minister vragen mij te willen medelen wie voor dit gebrek aan coördinatie verantwoordelijk is en welke maatregelen zullen worden getroffen om een herhaling van dergelijke foute planning te beletten.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag een definitief antwoord te kunnen geven.

Vraag nr. 364
(zitting 1983-1984)
van 8 oktober 1984
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

RSZ — Betaling schuldenlast Opera voor Vlaanderen

Kan de heer Minister mij medelen welke de onbetaalde schuldenlast is vanwege de Opera voor Vlaanderen ten aanzien van de Rijks Sociale Zekerheid?

Welke vooruitzichten op betaling bestaan er in deze?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag een definitief antwoord te kunnen geven.

p. AKKERMANS
**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE-
 LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN
 NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

*Toepassing artikel 14, derde lid van de stedenbouwwet
 — Vervanging van een APA door gewestplan*

De Raad van State heeft in zijn arrest nr. 23.484-IIIe K van 16 september 1983 inzake Saint-Remy e.c. tot de stad Waver en het Waalse Gewest duidelijk gesteld dat overeenkomstig art. 14, derde lid, de gemeenten die een APA hadden vóór de vaststelling van hun gewestplan, geen genoegen meer konden nemen met het gewestplan als APA.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. In hoeveel en in welke gemeenten werd in Vlaanderen het gewestplan reeds overgenomen als APA?
2. In hoeveel en in welke gemeenten werd het gewestplan onwettig overgenomen als APA gezien het APA er bestond vóór het gewestplan?
3. Zult u nieuwe besluiten nemen tot intrekking van die onwettige koninklijk en ministeriële besluiten?
 Zullen die gemeenten van deze onwettige situatie op de hoogte gebracht worden?
4. Uw diensten eisen van de gemeenten dat ze het gewestplan als APA overnemen, dit gebeurt vooral in die gemeenten waar reeds een APA vóór het gewestplan aanwezig was. De verplichting tot het overnemen van het gewestplan als APA gebeurde bijna in chantagevorm, immers de schadevergoedingen van het gewestplan werden door het overnemen in een APA een gemeentelijke last. Meent u niet dat in het licht van dit arrest de schadevergoedingen volgens art. 37 bij de vroegere Belgische Staat of bij de Vlaamse Gemeenschap moeten worden gelegd?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 4
van 17 oktober 1984
van de heer J. DE MOL

Recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) — Samenstelling beheersorgaan en stand van zaken werkzaamheden

Op 11 januari 1984 werd het structuurplan voor het recreatiedomein Ter Heide (Rotselaar) goedgekeurd. Een beheersorgaan werd voor dit recreatiedomein opgericht. De aanleg van dit gebied werd gepland in de lente en de zomer 1984.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de samenstelling van dit beheersorgaan? Hoe is de gemeente hierin vertegenwoordigd?
2. Werd bij de samenstelling van dit beheersorgaan rekening gehouden met het Cultuurpact?
3. In het antwoord op de vraag nr. 67 van 27 maart 1984 werd gesteld dat de Gemeenschapsminister van cultuur werd belast met het treffen van de nodige maatregelen voor de aanleg van de infrastructuur en de oprichting van een onthaalgebouw. Welke stappen werden door de Gemeenschapsminister van cultuur reeds genomen? Wanneer is de uitvoering hiervan gepland? Wat is de raming van de kosten?
4. Hoe wordt door de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud de groenaanleg en de aanleg van de zone voor natuurstudie uitgewerkt? Welk is de kostprijs van deze werken? Wanneer wordt de aanleg voorzien?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur.

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

Vraag nr. 5
van 18 oktober 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Viskwekerij te Voeren — Afschieten van reigers

Onlangs wijdde een krant een uitgebreid artikel aan het feit dat een forellenkweker uit Voeren regelmatig reigers afschiet die neerstrijken op zijn eigendom. Het is wel begrijpelijk dat een viskweker niet erg gesteld is op reigers die regelmatig vis roven. Maar anderzijds is het toch zo dat reigers wettelijk beschermd zijn en het afschieten ervan bijgevolg bij wet verboden is. Ik kan me voorstellen dat er natuurvriendelijker alternatieven zijn om viskwekerijen te beschermen tegen jagende reigers.

Derhalve zou ik het op prijs weten te stellen mocht de Minister ter zake een onderzoek willen laten instellen en mij uitvoerig te informeren over de resultaten ervan.

Voorts vernam ik gaarne antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel broedparen reigers heeft men momenteel in Vlaanderen?
2. Onder welke stringente voorwaarden kan een viskweker een afschotvergunning bekomen?
3. Enkele jaren geleden werd zulk een vergunning door hem geweigerd omdat hij er de voorkeur aan gaf de resultaten van een wetenschappelijk onderzoek ter zake af te wachten. Zijn deze inmiddels bekend en tot welke conclusies leidde dit?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik de administratie een onderzoek heb laten instellen over de door hem vermelde feiten. De resultaten hiervan zullen worden medegedeeld wanneer de vereiste vaststellingen ter beschikking zijn.

In het raam van twee doctoraatsstudies aan de Katholieke Universiteit te Leuven in verband met de reiger, werd het aantal broedplaatsen van deze soort in 1982 op ongeveer 1.500 geschat.

Vergunningen voor het schieten van reigers worden slechts verleend in de gevallen vermeld in artikel 8 § 1, a en b van het koninklijk besluit van 9 september 1981 betreffende de bescherming van vogels in het Vlaamse Gewest. Een eventuele afwijking wordt altijd voorafgegaan door een onderzoek ter plaatse en de vergunning legt een aantal beperkingen op overeenkomstig artikel 8 § 2, van voormeld besluit.

Ik heb inderdaad in 1983 een vergunning geweigerd om reigers te schieten rond een aantal viskwekerijen in de provincies Antwerpen, Brabant en Limburg. Deze beslissing werd getroffen in afwachting van de resultaten van een onderzoek over de middelen om schade door reigers in de viskwekerijen te voorkomen.

Aansluitend bij voormelde doctoraatsstudies heb ik dan ook in 1984 dergelijk onderzoek laten verrichten. Dit onderzoek is nog niet afgerond en zal waarschijnlijk in 1985 verder worden gezet. Het is in de huidige stand van het onderzoek nog niet mogelijk geldige besluiten te trekken.

Vraag nr. 8 van 23 oktober 1984 van de heer F. GEYSELINGS

Bouwmisdrijf — Gerechtelijke procedure en gevolg

Het gebeurt meer dat een bestuur van de stedenbouw en ruimtelijke ordening bij overtreding van artikel 65, par. 1A, van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, eist dat de plaats waar het bouwmisdrijf plaats vond, in de vorige toestand wordt hersteld.

Kan de geachte Minister mij meedelen of de bovengenoemde dienst al dan niet het dossier, dat naar de desbetreffende Procureur des Konings wordt gezonden, blijft volgen.

Wordt door het bestuur van de stedenbouw en ruimte-

lijke ordening bij de gerechtelijke dienst navraag gedaan naar de uitspraak van de gemelde **Overtreding** en gestelde eis? Welke bestemming geeft men aan het desbetreffende afschrift van het dossier dat op het bestuur van de stedenbouw en ruimtelijke ordening berust wanneer na enkele jaren op deze administratie nog niet geweten is of er al dan niet een uitspraak is geweest? Hoe verloopt de algehele afwikkeling van zulk dossier precies?

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie wordt ingewonnen bij AROL.

Van zohaast me de desbetreffende gegevens worden overgemaakt, zal inhoudelijk op de gestelde vraag kunnen geantwoord worden.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

Vraag nr. 52 (zitting 1983-1984) van 12 oktober 1984 van de heer J. SOMERS

Sociale woningen — Basishuurprijzen

Momenteel voorziet de huidige wetgeving dat de basishuurprijzen voor sociale woningen enerzijds herzien worden op grond van het nieuwe ministerieel besluit van 16.02.1984 vastgestelde herwaarderingsvoorwaarden der woningen, en anderzijds ook op de individuele aanpassing van de basishuurprijzen aan de gezinsinkomsten van 1982, dienstjaar 1983, en op de gezinssamenstelling van ieder huurder.

De bewoners van sociale woningen die momenteel terugvallen op een vervangingsinkomen zoals ondermeer een gepensioneerde betalen een huur op basis van de inkomsten van 1982. Naargelang deze inkomsten wordt de verhogings- of verlagingscoëfficiënt toegepast. Dit kan voor een aantal huurders een financiële last betekenen als de verhogingscoëfficiënt wordt toegepast.

Mag ik de geachte Gemeenschapsminister het volgende vragen.

Wat er gebeurt met huurders die momenteel gerechtigd zijn op een vervangingsinkomen en een hogere huur dienen te betalen of welke maatregelen of initiatieven de Minister zinnens is te nemen om vermeld haat in de wetgeving op te vullen.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat, in verband met Uw schriftelijke vraag, ik de bevoegde administratie heb verzocht de bij komende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik een definitief antwoord meedelen.

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1984
van de heer H. VAN WAMBEKE

*Arrondissement Aa lst – Bouw-, sanerings- en koop-
premie*

Graag vernam ik van de geachte Minister volgende gegevens te willen verstrekken voor het arrondissement Aalst.

1. Hoeveel aanvragen tot het bekomen van bouw-, sanerings- en kooppremie respectievelijk in de jaren 1981, 1982 en 1983 werden:
  - a. ingediend ;
  - b. toegekend?
2. Welke zijn de bedragen die werden uitbetaald?

Zijn de gegevens beschikbaar voor elke gemeente van het arrondissement?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat, in verband met uw schriftelijke vraag, ik de bevoegde administratie heb verzocht, bijkomende inlichtingen te verstrekken.

Zodra deze in mijn bezit zijn, zal ik een definitief antwoord meedelen.

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT-
WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE
TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)**

Nihil